

VIE NY BE LIETUVNIKU

Visuomenes, literaturos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 23.

Brooklyn, N. Y., 9 d. Berželio (June) 1909 m.
 ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIV

Mokyklos reikalingiausios užaugusiems.

Kaip daug vaisingesni butų mūsų darbai, jeigu mēs kiek vienas pirmā pradėsiant ką nors dirbt visašaliai apsvarystytėm pamatus, ant kurių manome paremti savo darbą. Juk daug tarpe mūsų pasirodo dirbančių, bet kas-gi iš jų darbo, kad ji įšeina berždžias, kad jis užganėdina tik asmenį, kurs tankiausiai troksta ir jieško sau vien garbę ir „pasirodymo“. Ot, parašau ar pasakiau tą, kas yra visiems priešinga ir gana — jau esu didvyris. Pasakiau savo straipsnyje, kad, jei norime išteigti lietuvių mokyklą Amerikoje, tai turime ją steigti tik dėl mažų vaikų, o ne dėl suaugusių. Suaugusiems mokslas ir mokyklos nereikalingi. Taip rašo kai kurie laikraščiuose.

Bet pas mūsų veikėjus nėra savo kritikos. Jie dar nežino, kad visai nėra reikalo prirodinti priežastis, dėl kurių ne reikalingos augusiems mokylos; kad reikia privesti grynas faktus, idant visuomenė supratę ką tas darbas žada, kad reikia parodyti aiškiai priežastis, dėl kurių tokiai darbas bus nevaisingas, o kitokis — geras. Kad matytų visuomenę, kurioj pusėj yra tiesa, tokiai rašėjai nesirupina ir užtai-gi mēs iškilojai nei nežinome, kokios mums tikrai reikia mokyklos. Kad mūsų privalumas spręsti ne iš darbo, bet iš darbo vaisių, tai gi ir spręskime iš jų. Klausime savęs: ar mokykla galėtų didesnė vertę, jeigu ji bu-tų išteigta suaugusiems, ar augantiems?

Pagalvojė valandėlę apie Amerikos viešią mokyklų sistemą, persitirkinsime, kad sunku ir surasti kitą tokią valstyją, kurioje rastu si taip bukliai įtaisyto mokyklos priau-gantiems. Čia įstatymais rei-kalauja kiekvieną vaiką iki 14 metų amžiaus leisti mokyklon, čia ištvirkelius vaikus ima i valdiškas mokyklos ir ten mo-ko ir šviečia valdžios lešomis. O kuris tik pabaigė pradine Amerikos mokyklą, tiek jau yra išsilavinęs, kad pilnai gali prasiskinti sau gyvenimo ta-kus. Ar gi da gali pas mus besirasti kokie reikalavimai įkurti kokias-nors ypatingas mokyklas mūsų vaikams?

Zinoma, mēs surandame prie-zastis, kad valdžios mokyklos neva priveda mūsų priau-gančią kartą prie iš-

tautėjimo. Rods tame tečiaus yra dalelė tiesos ir toks ap-sireiškimas labai liudnas. Bet to apsireiškimo priežastis su-vis netokią turi prasmę. Mūsų ištautėjime nei trupučio nekal-tos amerikoniškosios mokyklos. Kalti tėvai, kurie palei-de vaikus valdžiojon mokyklon nusimaldo save, kad jų vaikai viską išmoks. Ne, ten vaikai neišmoks viską; reikia vaikus mokyti ir namie, aukleti tėvams gerais pavyzdžiais ir patriotizmu; tik tada jie neištautės. Niekados negali-ma laukti tikrų tautos sunų iš-tū tėvų, kurie vos spėja įkel-kojų į šią salę, tuoju atsišalina ir nuo tėvynės meilės; jeigu tik pramoksta kiek anglų kai šnekėt, tai ir bijosi lietuviškos kalbos. Čia jokios mokyklos (lietuviškos) nej-teng-šiąt baisi apsireiškima praša-linti. Jei namie tėvai nekal-ba lietuviškai, kokių tūt budu-gali vaikai neištauteti? Jeigu mēs ir turėsime lietuviškas mokyklas, jos nieko nepagel-bės; nes kokia sekla, tokį ir vaisių; koki tėvai, tokį ir vai-

Mums reikia pirmiausia mo-kyklų užaugusiems, kad mēs galetume išmokyti jose tuos pirmiausia, kurie nežino, ne-moka nei skaityti nei rašyti. Kad mēs, lietuvių tautos žmonės galėtume susilyginti su civilizuotoju pasauliu, reikia duoti elementarinį apšvietimą tiems, kurie neturi jokių mo-kyklų, ir nors gana trokšta mokyties, bet negali. Žinome, kaip nelaimingas tas žmogus, kuris užaugęs nepažista jokio mokslo. Kaip jam širdis sopa, kada jis mato mažą kudikį mo-kantį kelis kartus daugiau už save jau didžiuli, užaugus. O juk tokį kuone didesnė dalij-Amerikoje esančių lietuvių. Ar galime tikėtis, kad tie lietuvių, kurie mato savo vai-kus jau išmokyti, o save, nie-ko nežinantiems — stengsis steig-ti mokyklas jau gauna-niems mokslo — vaikams? Ro-dosi, niekaip negalima. Nes reikia mokyklos tiems, kurie-jos neturi, o ne tiems, kurie-jā turi.

Kaip keistai išrodytu, jeigu mēs matydami išalkusį varg-šą nešelptume jį, bet milio-nierių, kuriam mū-u pašelpa-suvis nereikalinga. Kaip keis-tai išrodo, kada mēs matome vaikus turtingus prote, o vy-rus — vargšus dvasioje! Ir ne-mastome, kaip greičiausia sušelp-ti tuos proto vargšus, bet gal-vojame, kaip sušelpoti tuos,

Prasidėjo seimas veik nuo 29 gegužio, imant komisijų darbus ir prisirengimą parodon, kuri atsibovo 31 gegužio dalyvaujant 2000 žmonių.

Seimą atidare pirminkas J. Tareila, o vedėjais buvo iš-rinkti: P. Mikolainis pirms-e-džiu, K. Gugis iš Chicagos jo

kurie jau yra proto turčiai. Jau rodos gana mums pa-veikslų, kaip mūsų suaugę darbininkai pažeminti, kaip jie vargsta neturėdami nei pradi-nio mokslo: juos visi niekina — niekina juos svetimtaučiai, niekina ir tie pats vaikai, ku-ri e mato, jogei užaugę vyrai nemoka sudėt du su dvie-mi. Išsigailėkim mēs jų ir pašves-kim visas savo spékas darbu-i — įkurimui mokyklų suaugu-siems lietuviams Amerikoje!

Da turime atminti, kad mo-kyklų reikia netik pradžia-moksliams; reikia jų ir tiems, kurie jau pamokyti, nes ži-no-me, koks tūt likimas, kurie yra pradėję eiti augštę mokslo

savo tėvynėje ir dėlei nelemtu-jų gyvenimo aplinkybių ap-leidę tėvynę pasijunta Ameri-koje stačiai apverkiname pa-dėjime. Jie trokšta mokyties, jie traukesi bemaž 2 dieni. Pirmą Ba-gociaus raportas atmetas, nes Jame buvo šmeižiamos ypatos. Norėjo vaikinas verkt, bet sei-mas nedaleido, nes stoka laiko buvo klausyties. Antrą die-ną vėl užsiėmė Bagočium. Per-kratyta visi joomi skundai. Susekti, kad jis iš Staškuno posmertinės pasiémė \$83.75, kame ir jis pats prisipažino. Bagočių didele didžiuma bal-sų seimas nutarė išbraukti iš SLA. be teisės kuomet nors ištoti. Už išmetimą balsavo 60 balsų, prieš — tik 5. Kiti susilaikė. Tuomi ir užsibaigė Bagočiaus „klausimas“.

Nutarta atspauzdint ilius truotą SI.A. 25 metų gyveni-mo istoriją. Tas pavesta Liter. Kom. kuris iki sekancio seimo turės tą išpildyt.

Dėlėn plojimu priimtas pranešimas nuo Scrantoneno bendrovės „Laisva Mintis“ — lai-svamaniškam laikraščiui leis-

Namas valdybos centrui di-džiuma patarta pirkti New Yorke. Paskirta tam \$25.000. Visuotinas balsavimas pa-naikinta (tas manoma tiesiogi-né pasekmė Bagočiaus incidento: mat socialistai norejo jį apgint, bet jam negražiai nu-puolus, seimai pasiuntiniai socijalistams atkeršijo panaikini-mu ferendum....)

Posmertine įvesta keturių skyrių: \$150, \$300, \$600 ir \$1000. Ši reikala apdirbs iš-rinkta komisija iki kitam sei-mui.

SLA. advokatais yra pp. Bračulis iš Chicagos ir Lopata iš Wilkes Barre, Pa.

SLA. prezidentas turės buti nejaunesnis 25 metų senumo.

Organo redaktorius netin-kamus raštus gales atmeti, bet kuopų nutarimus turi siūlti Lit. Komitetui.

Iš tautiškų centų skirta šiaip: emigrantų reikalams

\$200, Valparaiso moksleiviams \$200, „Aušros“ dr-stei \$300, Žemaitei už parašymą knygutes „Kelionė į Šiliavą“ \$50, Vištelauckui \$60, Šerno Muz. Fondui \$50, Vadovėlių Kon-kursui \$50, ir po tiek kas me-tai, Dailes Draugijai Vilniuje

\$100, Vilniaus universiteto steigimui \$200, (Kitas mūsų korespondentas sako šiam rei-kalui neskirta nieko), kanki-niams \$200, išleidimui vadov-eilių \$100. Viso tautiškų cen-tų \$1333.57. Lieka nuo pas-kirstymų \$23.57, kas skirta prie-glaudos namui.

Seimas gavo pranešimą nuo vieno italo profesoriaus apie sumanymą įtaisyti tarptautiš-ką vėluvą visų giminių pa-einančių iš ario-keltiškos kil-mės, prie kurios turi bendo ir lietuvių tauta. Ant vėluvos bus kiekvienos tautos žvaigž-dė. Jos sutaisymui reikalau-jasi vieno kiekvienos tautos at-stovo, pan-arijoniškam susi-ziavimui, kuris atsib iš Bostono. Nutarta kvieсти atstovau ti Dr. J. Šliupą.

Emigrantais rupinis SLA. prisidedant prie „Slavonic Immigrant Society“.

Apie Prieglaudos namą tar-ta, bet tikrai nenutarta, kur statyt. Tam tiksliai vienas lie-tuvio, J. Balsevičius, dovanojo 300 akrų žemės Lost Creek, Pa. priemiestyje.

Įnešta rezoliucija su pro-testu priešais įneštą kongresan-sumanymą pakelti ant ateiviu Rezoliucijos kopija nusiūsti preidentui Taftui.

Nutarta, jei bus galima, pa-didinti „Tėvynę“.

Už protestuota prieš Wor-esterio krutomąjį paveikslų firmą, kuri nutraukė nuo lie-tuvio parodos filmas ir paraše, kad tai buvusi paroda lenkų. Firma tuoju savo pāklaida atitaisė.

Administratorių išrinktas S. Astramskas.

Redaktorių paliktas tas-pats, p. Jokubynas.

SLA. valdyba, sulyg pasku-tinio visuotino nubalsavimo, susidėda iš šių ypatų:

Prez. F. Živatkaušas iš Scranton, Pa.

Jo vietininkas M. Damijo-naitis iš Chicagos.

Sekr. J. Žemantauskas.

Išd. J. Skritulskas, New Bri-tain, Conn.

„Vienybe Lietuvniku“	
Išeina kas trečadienį	Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams;	Suvienytose Valstijose ir
Kanadoje \$200.	Europoje ir kitur \$2.50
Prenumerata mokama iš vir-saus. Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujo Meto.	Apgarsinimų prekių klaus-kite laišku.
J. J. PAUKSTIS K. BRAZYS, 120-124 Grand st. Brooklyn, N. Y.	120-124 Grand st. Brooklyn, N. Y.

Lit. Kom.: P. Mikolainis. Konstit. komisija: A. Bra-čulis, P. Birštonas ir K. Bale-vičius.

Imigr. kom.: Ambrozevičius ir Kundrotas.

Pirkimui namo kom.: V. Ambrozevičius, A. Martuse-vičius, Lopata, P. Birštonas, Tareila.

Seimo delegatų susitraukė fotografių.

Sekantis seimas Chicagoje.

Vakarais buvo 2ro Tėv. Myl. Dr-ės susivažiavimo posėdžiai, dalyvaujant tiems patiem SLA. delegatams, turintiems TMD kuopų mandatus.

Delegatų dalyvavo apie 30, nuo 18-kos kuopų. Seimą atidare pirm. Balevičius. Pirm-sėdžių ižrinkta Birštonas, raš-tininkais Damijonaitis ir Pru-selaitis.

Pirmininkas savo raporte pranešė, jog TMD turi suvirš 50 kuopų su 1059 narių.

Svarbusis TMD. pradetas darbas — išleidimas Kudirkos rasta, kurių bus 6-7 tomų, apie iš 2 ir pusė milijono rai-džių. Apie lapkritį rasi bus gatavi.

Išdininko pranešimas paro-do, jog prabėgusiu metu išdan plaukė \$2345,18.

Perskaityta p. Gabrio, Ku-dirkos rasta, rėdytojo laiškas, apie šito leidimo stovę.

Knygaius raportas gerai su-rengtas

Knygų dalinimai — įvairiai gerai, tik dar nesuvokta, kaip jis da-linasi beturčiams Lietuvoje. Patį dalinimą regis panaikinta dabar suvis.

Visuotinas balsavimas at-mesta. Draugijos reikalus ré-dys susivažiavimai.

Pranešus pirm. B. K. Bale-vičiui, kad J. J. Paukštis atsi-sako duoti TMD savo laik-raštį kaipo organą ir pasiulius (Balevičiui), „Lietuvą“ (kuri jau jo buta iš kalno užprāstyta) — nutarta paimti „Lietuvą“, kuri tik tuos raštus talpinanti, kurie pereis per Centr. Valdybos cenzurą.

Atmete R. Š. Šlap Fondas. Nutarta įtaisyti 1000000 lira-s auksinius ženklius \$1 vertės.

10% įmokėjimų atideti at-sargos (geležinin) kapitalan.

Tas, ką mēs vadiname kentėjimui, yra dviosios bendrimas. Be kančių negalima dviosios subrėsti, negalima gyvenimo išpletoti. Štai delko iš kentėjimų, iš nelaimingų miniai išeina dideli žmonijos vadovai, mil-zinai, nauji ideų kareiviai. Štai kodel iš nemačiųsių vargo neestis di-delii žmonių. Štai kodel po kentė-jimui ateina mirtis — persikunjimas dviosios. — L. Tolstojo us.

„Savi“ korespondentai.

Beskaitydamas Amerikos lietuvių laikraščius kartais randi žinias arba straipsnius iš Lietuvos nuo taip vadinančių „savų korespondentų“, ir reikiā stebėties, iš kur tie ponai korespondentai tokias žinias ištraukia; bet kas svarbiau — kas duoda jems teisę kliaudinti Amerikos lietuvius? Man matatos, jeigu jau kas nori rašyti vien tik dėlto, kad rašyti, tai geriau — parašius įdėti į konvertą ir... užmirštai parašyti adresą; o dar geriau — mesti krosnēn ir tiek.

Ypač man dejos i galvą paskutinių laikų žinios, raštos, rodos iš Vilniaus. Imkim apie „Vilniaus Žinių“ sustojimą.

1. Neatmenu: „Tėvynėj“ ar „Vien. Liet.“ buvo pranešta, kad „Vilniaus Žinios“ buk ne galėjusios eiti dėlto, kad spaustuvė nebuvo tvarkos, kad buvę daug darbininkų, kurie neturėjė ką veikti, o už tai algą turėjo mokėti, ir kad dėlei to turėjo žuti. — Aš nesuprantu, kaip galima tokie niekai rašyti. Reikia žinoti, kad „V. Žinių“ redakcija ir adminis tracija nieko bendro su spaustuvės darbu ir spaustuvės darbininkais neturėjo ir turėti ne galėjo. Spaustuvė — Petro Vileišio savastis ir „Viln. Ž.“ leisti Bendrovė tik mokėjo su derėtā su Petru Vileišiu mo kesnį už spausdinimą ir, daugiau nieko. Ar spaustuvės darbininkai turi ką veikti ar ne, tai ne B-vės dalykas, bet Petro Vileišio. B-vė tik turi žiurėti, kad laiku butų atspaudintas numeris.

2. Imkim dabar kitą rašą apie „Viln. Žin.“ sustojimo priežastis — „Vienybės Lie tuvinkų“ No 14. p. K. Stiklelio straipsni. Ko ten nepri pasakota! Pagal K. Stiklelio raštą, svarbjausia „Viln. Žinių“ sustojimo priežastis tai „Viltis“ ir kunigas Tumas.

Kad „Viltis“ butų néjusi, tai gal keliomis dešimtimis (daug — jeigu šimtu) „Viln. Žinios“ prenumeratorių butų turėjė daugiau. Bet iš to išvesti, kad tuomet „Viln. Žin.“ butų ga lejė eiti be deficitų, negalima.

Ant kiek aš žinau — „Viltis“ turi savo skaitytojus, o „Viln. Žinios“ turėjo savo. Norėti gi, kad „Vilties“ skaitytojai palaikytų „Viln. Žinios“ negalima, nes tada „Viln. Žinios“ turėtų buti tokios, kaip toji „Viltis“. Taip-pat negalima norėti, kad kunigai nekeiktyti ir nepersekiotų „Viln. Žin.“ arba kitų pirmeivų laikraščių skaitytojus. Juk dvasiškija atsirado ne per koki vieno ar kelių žmonių sumanymą. Yra tai neišvengiamas, jeigu gali ma taip pasakyti, kulturos produktas (išdirbinys), ir kai po tokiai turi savo rolę kulturos istorijoj atlikti. Ir dvi siškijos iš kulturos istorijos la pū nieks neišbrauks. O juo dvasiškija labjau spirsis prie naujesnius kulturos produk tus, tuo greičiau išsieikvos jos spėkos ir turės greičiau užleisi ti vietą savo išpediniams.

Jeigu šiandien dar myl dvasiškijos keikimai ir perse kiojimai g a l i padaryti tai,

kad per jos priežastį turi žlugti vienintelis pirmeivų dienaštis, tai turime tik kaltinti save, kaip dar mės mažai esame dirbę kulturos labui. Mūsų gi keiksmas ir neap kentimas dvasiškijos n i e k o nepadės. Pasakysiu: Ne „vyrai“ kalti, kad „Vilniaus Žinios“ sustojo, ne „Lietuvos dvarios migdytojai — žudytojai“ (kunigai) kaipo sako K. St., bet nežinau kas. Žina tik, kad mės dar per silpniprie tokio dienaštio. Man matatos, kad čia daugiausia kalta istorija. Juk yra tautos, kurių ir gi turi savo tokius jau kunigus, bet pajegia ir keletą tokų dienaštų palaikyti.

3. Dabar dar apie kūn. Tu mā. Nesu kūn. Tumo advokatu, ir nenori jū nei girti, nei ginti. Bet negaliu iškerti nepasakes žodį, kuomet matau, kaip koki žmogu purvais drabsto.

P. K. Stiklelis sako, kad kūn. Tumas 1907 m. P. Vileišio pakviestas vesti „Vil. Ž.“, „pradėjo savo Lietuvos migdino darbą“. Tam tikslui: 1) „Užmigdino „Vil. Žin.“,“ 2) „sužinojo visas redakcijos pastaptis, kurias paskui savo klerikališkiems tikslams suvartoj“; 3) „paleido neteisingus paskalus“ ir 4) „pradėjo leist „Vilti“.“

Kur gi darodymai tokiem sunkiems apkaltinimams, ypač, kad „redakcijos paslapčiai“ sunaudojo klerikališkiems tikslams? Juk tai bjaurus kriminalas, ir aš nesuprantu, kaip galima be jokių dokumentų tokius dalykus skelbtai laikraštyj.

Siek-tiek pažiūstu kūn. Tu mā, ir esu persitirkinęs, kad jūs „migdyti ir žudyti“ Lietuvą nenorai. Jeigu, pagal kai-kurių žmonių supratimą, jūs taip ir doro, tai doro nė k a l t a i , nes kūn. T. dirba, kaijam rodo jo sąžinę. Pykti arba neapkėsti žmogaus užtai, kad jūs dirba pagal savo sąžinę, negalima. Tuom labiau negalima, kad mės ne kenčiame ir dagi pykstame ant jūsų žmonių, kurie neapkėnčia mūsų užtai, kad mės dirbam pagal savo sąžinę.

4. Dar vieno dalyko negaliu iškerti nepasakes.

Šių metų „Vien. Lietuvinkų“ No 16 yra p. Vilniukščio, „V. L.“ korespondento, paduota žinia apie marijavitus. Anot korespondento, pasirodžius Vilniuje marijavitams, „visas miestas pradėjo judeti, krutėti, tartum persivers vis kas viršum kojom“.

Gyvenau Vilniuje prieš marijavitų pasiromy, gyvenau pradėjus jems „rodyties“, gyvenu dabar. Bet turiu prispažinti, kad aš to „viso miesto“ judėjimo nemačiau. Antra vertus, dėl pasiromy kokios nors krikščioniškos sektos ir negali „visas miestas“, tokiai kaip Vilnius, krutėti. Apie pusę Vilniaus gyventojų — žydai. Yra ir pravoslavų ir mafometanų ir kitų tikėjimų. Tarp pačių Vilniaus katalikų yra nemaža tokiai, kuriems nei senasis — katalikų, nei naujas — marijavitų tikėjimas ir.

gi nerupi. — Vis tai žmonės, kuriems nėra jokio reikalavimo — „krutėti“ marijavitams pasi-

rodžius, ir jie nekrutėjo. Tu riu pasakyti, kad p. Vilniukščio pasakymas „visas miestas“ krutėjo, tai niekas daugiau, kaip jo fantazijos darbas. Katalikų kunigija ir davatkos vi so Vilniaus miesto dar nepadar.

Ne kas kitas ir tas pasaky mas, kad ant marijavitų pamaldų susirinko tiek daug „visokių“ žmonių. Bent aš jū tada nemačiau, nes neskaitau tū žmonių, kurie buvo užėję iš žingeidumo. Jiems naujas tikėjimas nerupėjo. Kiti gi dar buvo, kad tik pasi tyčioti. O ir iš viso tā diena šimtas žmonių vargu buvo. Kur čia ta „daugybė visokių tautų“?

Toliau p. Vilniukščio kalba kūn. Tulabos žodžiais apie pati marijavitų tikėjimą, ir ant galo išreiškia viltį, kad lietuvių išteigs sau „atskirą tautiskai-demokratišką tikėjimą“.

Pagal manęs, mainymas lietuviams tikėjimo nieko nepadės: „Nuo vilko nubėgs, ant meškos užbėgs“.

Girdėjau ir aš Vilniukščio minėtajį pamokslą, ir norėjia p. korespondento paklausti: jeigu jau padavė pamokslą citatas, tai dėlko tik tas, kurios kvėpja kaip ir kokių demokratizmu? Dėlko nepadavė tas citatas, kur dvokia prietrais, ir fanatizmu prie visko, kas tik nemarijavitška?

Aš pamokslą citatas negaliu paduoti, nes neužsirašinė jau, bet abelna išpuđi turiu. Visas marijavitų kunigo pamokslą turinys toks: — Daugus — tai gyvenimas gerų žmonių su gerais, o pragaras — — gyvenimas blogų žmonių su blogais. Reikia padaryti ant žemės dangų. Tā atlikim budami patiš gerais, gyvendami drange su tokiaisiai jau gerais. Bet žmogus b e D i e v o p a g e l b o s atsiektito negali. Todėl reikia tūrėti nuo Dievo pagelbą. Pagelbą gi apturėsime t i k p e r g a r b i n i m a š e n ī a u s i o s a k r a m e n t o , kur yra užsislepęs Dievas. Visa tai mokiniai ir taip daro tik marijavitų kūnigai.

Toki maž-dang marijavitų dogmatai. Nurodymų praktiško gyvenimo negalejau gerais suprasti: lyg koks tai komunizmas ar kas panašaus.

Zodžiu, iš marijavitų pamokslininko žodžių galima viską suprasti, kai tik nori, ir aiškinti taip, kaip kam geriau patinka. Turiu tik pažymeti, kad dogmatiškų prietarų pas marijavitus gal nemažiau kaip pas katalikus. Fanatizmo gitai-pat nemazi, nors dabar dar išreiškia jū tik prieš katalikų kunigus. Mat, reikalinga dar paspiritis kaip nuo kitų tikėjimų (pravoslavijos), taip ir nuo pirmeivij. Viena, kas pas marijavitus gera, tai demokratiskas parapijų sutvarkymas. Bet reikia atminti, kad ir pas katalikus ir pas kitų tikėjimų žmones kol dar dvasiškijai rupėjo pritraukti daugiau „avelių“, visuomet buvo demokratiskas sutvarkymas.

Zodžiu, jokio išganymo pasi-

kuencijai tarp marijavitų ir katalikų kunigų, gal kiek-nors dangus atpiugs, nes dabar jau sunku ir išpirkti ...

Beskaitydamas p. Vilniukščio rašinį nenoroms žmogus imi galvoti: ar p. V. raše sa vo korespondenciją laike pa

prisiejo Marija išaugštinti. Bet kaipo Dievo sunaus motina nusidejėlė negalejo but, todėl pradėta mokinti, kad Marija gimė nekalta, tai yra prasidėjo be nuodemės.

Sulyg katalikų tatybinio mokslo, nuodėmė pagimdo nuodėmė. Užtai prasidėjėlė Ona (Marijos motina) vėl gi negalejo buti Dievo motinos motina, kaiju nuodėmė sutepta. Užtai ir Ona liko nekalta prasidėjus. Vienok, taip praturiant prisieitų pasiekti net visos žmonijos motiną Jievą, Norečia paklausti, kokią kalbą p. Vilniukščis vadina pri gimbata? Juk tuomet lietuviškas pamaldas ir pamokslą atlaike kūn. Grinkevičius, o Tulaba viską atliko lenkiškai. Nejaugi jis butų nebuves ten, apie ką su tokiu entuziazmu rašineja?

A. R.

P. S. Kad viskā, tai viskā. Norečia paklausti, kokią kalbą p. Vilniukščis vadina pri gimbata? Juk tuomet lietuviškas pamaldas ir pamokslą atlaike kūn. Grinkevičius, o Tulaba viską atliko lenkiškai. Nejaugi jis butų nebuves ten, apie ką su tokiu entuziazmu rašineja?

Aparto, prašyčia visų, ži-

nančių gerai tuos dalykus, apie ką aš rašiau, ir patemiui sių koki nora mano apsirikimą, kuogrečiausia atitaisyti.

A. R.

N12 „V. L.“ tilpo tulo K. R. užklausimas kaslink nekalto prasidėjimo Marijos ir jos motinos Onos. Visu-pirmu turiu nurodyt, jog mano straipsnelyje (tilpusiam N52 „V. L.“ 1908 m.) jokią išvadžiojimą nebuvo; tenai buvo paduoti faktai chronologiskoje tvarkoj. Kiekvienas tenai pažymetas atsitikimas yra katalikų bažnyčios priimtas. Jų chronolo giska tvarka turėjo tik nurodyti, kaip mainesi „nepermainoma“ katalikų bažnyčia. Tokian, reikia žinoti, jog kiekvie na dogma, oficiališkai priimta, visuomet turėjo savo istoriją, jog už jos pripižinimą ējo aš tri kova ir jog ji galė gale budavo arba visai atmesta, arba priimta, arba priimta tik kai-kurių. Taip-pat buvo ir su Marijos ir šv. Onos nekalta prasidėjimu. Kartu turiu pri durti, jog p. K. R. supainiojo prasmę: „nekaltai prasidėjo“ su „nekaltai pagimde“. Nekaltai prasidėjusiu vadinas tas, kai užgimsta be nuodemės. Tuo tarpu visi žmonės, sulyg krikščionių mokslo, užgimsta, kaip nusidejėliai. Užtai pirmi nuolaidas — butent apskelbia, kad marijavitai, panašiai socijalistams, arda tautiskajai vienybė, nesirupiną tėvynės reikalais, žodžiu, yra tautos ir tėvynės išgamomis. Gelbėki te, esą, tautą ir tėvynę, kuri marijavitai i prapulti veda!

Jie ardo šventą, kiekvienam brangią, tautiską vienybę, kuri myl tarpe žydi! Ką gi ant to sako marijavitai. Kaip paduoda „Novoje Vremia“ N11873 jų leidžiamojos Lodzjuje laikraščio „Mari vitų Žinios“ N26, randame šioki atsakymą:

„Kokia yra myl šalyje tautiskoji vienybė? — Kunigai, turčiai ir jū pataikunai labai laikosi vienybės išnaudojime tamiosios liaudies. Nuvarusiai tautai iš visų sakyklų triubija, kad kunigas ir Kristus — tai vis viena, kad kas priešinasi kunigui — tas priešinasi Kristui... Toks, įkaltas i-

tamsų smegenis, dogmatus palengvina ištvirkusiai dvasiškai išvilioti paskutinį skatinį iš skurdžių kišenės. Tas dogmatus padare popiežius, vyskupus ir kunigus turtinėliais sviečių žmonemis, nors jie yra kilę ir iš neturtingų tarpo. Myl krašte nėra neturtingo kunigo, nei vyskupo, kaip neturtingu buvo Kristus; kiekvienas iš jų turais ir platum gyvenimui net magnatus pervažyja. Iš tos pusės tautiskoji vienybė myl krašte drūčiai sutverta, ir anā nelengva išardyt. Tai vienybės pagelbi kita vienybė — tautiskoji apšvietė, visada einančioji kartu su dvasiškija, nes jei tik tautiskoji apšvietė nepanore tū šokti pagal dvasiškijos duodele, tai šitoji greitai apskelbėtai apšvietai prakeikimai ir boikotą. Todėl mat ir turi but ta apšvietė Rymo-Katalikiška, o jei ir išmokina ką skaityt, ar rašyt, tai tik su tuom siekiu, kad savais laikraščiais ir knygomis kas kart giliaus įkalti į kaimiečių smegenis tākyli — jog kunigas — tai Dievas, ir kad be pinigų nieks Dievo malonių negaus.

„Ekonomiškojo aptamsinimo sistema dygsta iš tos-pat „tautiskosios vienybės“. Tai niekad neišipildantieji prizadėjimai. Zadama kaimiečiams ir darbininkams mokyklas, prieplaudos namus, buvio pagarinimai, vienok nieko nedarama, o tik renkama aukos. O jei kur budavo jama bažnyčia ar mokykla, tai pinigų rinkimas ir išlaidos be galo. Kurių budavo jama bažnyčias karatais par keles dešimtis metų, kad tik ilgiaus pinigus išburtėliaus liaudies sunkti. Atskaitų niekam neišduoda. Surenka dieles sumas ir palieka parapijai dar didesnes skolas. Taip, iš to atžvilgio „tautiskoji vienybė“ visur kuopuikiai žydi. Gyvoja dar pastebetinai ištvirkimų vienybė. Pirmučiausiai joje atsižymėdviasi, o paskui jų dvarponija, kuri vargšu uždirbtus pinigus praleidžia Varšuvos Menakoj. Kunigus ir ponus stengiasi sekti žemesnei liaudžiai. Girtuoklybė, paleistuvytė, vagystė, ginčai, nesantai, neapykanta — tai visos brios vienybės vaisiai!

„Vra dar viena tautiskoji vienybė. Tai paniekos ir neapykantos vienybė link sveitimaučių. Mat katalikiškasis Rymas išakulejo myl žmonėse nuomonę, kad kas nekatalikas — tas atskalunas, eretikas, šetono sunus; Rymas liepia neapkėsti visų nekatalikų krikščioniu, o taip-pat žydi. Jis pasėjo nesantaiką tautų tarpe ir apginklavę neapykanta broli prieš broli. Kas liepia persekioti ir neapkėsti myl, marijavitų — ar ne Rymas su savo tarnais vyskupais ir kunigais? Kas liepia lenkams neapkėsti pravoslavų — rusų? Ar neprigulmybės prastojojimas? Ne! Rymas liepia jū neapkėsti! Juk neturi lenkai neapykantos ant austrijokų, užgrobusių taip pat šalies dalį — Rymas neliepia mat austrijokai katalikai ir leidžia Rymui, kunigams ir ponams liuosai likučius tautos krauso čiulpi. Anie to link

ir laik o trautiškai vienybę, tą parodami tą link kitatikių neapykanta, patrijot zini ir religija ir dengė, nors žemoji liudis - tikrai krikščioniškoji liudis ir neturi savyje pri gintos neapykantos ant nieko, pri singai - i visus žiuri iš nu rodytiosios Kristaus moksles pusės.

Tai tuk tokią vienybę, ta lysis, šešeniską vienybę, kuria jūs, viršminetieji, sten giatės visur įvesti, mēs marijuitai norime išnaikinti, o vos vieton norime įvesti tokią vienybę, kokioj gyveno pirmieji krikščionis, pas kuriuos buvo viena širdis ir viena dvasa. Mēs norime nuversti Rymo stovylą, tą puikylių, iš naujimo ir ištvirkimo die vaiti, o vieton to norime ant mūų altorių pastatyti Dievą gyvą ir teisingą, meilės ir san taikos Dievą."

Tokie tai marijavitų siekiai. Ar pasiseks jie nuversti "Rymo dievaitį" — parodys ateitis, bet dabar jie nemazai tais savo siekiais dvasiškai baimės padaro. Rodos bijoties nera ko, juk Rymo bažnyčia pastatyta ant uolos, „o praga ro vartai anā neiveiks". Tur bot kunigija menkai tiems žodžiams įtiki, jog taip balsiai ant marijavitų prunkšciai.

Re kia paminėti, kad marijavitus pag mde pati kunigija visai netiketai. Grudžio 8 d. 1854 m. popiezius Pijus IX apskelbė nekalto Marijos prasidėjimo d. gmtą. Iktam mat lukiui buvo manoma, kad Marija negalejo, nesivienijus su vyrų, pagimdyti sunų, nes tas yra visai priešingų gamtos įstatymams. Apskelbtasis dogmatis paliepė tiketi, kad moteriskė gali gimdyti kudikius nekaltybėje būdama. 1904 metuose sukako 50 metų nuo to dogmato apskelbimo ir Rymas liepė tą jubiliejų visose bažnyčiose kuoiskilingiausiai šesti. Ar nėliojoji ju bilėjaus delei Lenkijos kūnų burelis pradėjo leidinėti mėnesinį laikr. št., pašvesta vien Marijos gyvenimo aprašymams. Tą laikr. št. užvardijo „Maria vitæ" (Marijos gyvenimas). Laikr. turiu yoks: Marijos paveikslėliai kokie tūk randasi, visokios apie Mariją pasakėlės ir legendos, eilės, giesmės, maldos, palmės ir tt. Tą laikr. št. galima buvo užtikti pas kiek vieną kunigą. Ypatingas Marijos g. rbinimas rado sau labai daug pasekėjų. Tada tai ir stojo si tikras stebuklas, didesnis net už „nekaltajų pradėjimą": begarbindami Mariją, laikr. št. skaitytojai ir jū salininkai pažvelgė į mūsų dienų gyvenimą iš tikrosios pusės ir pamatė visus nesantaiklumus senovės padavimų su dabartiniu žmonijos gyvenimu ir vietas būsis skriaujas, kokią bažnytinę plutokratiją žmonijai daro. Ir drąsesniejie, tarp kurių randasi Plocko zokoninkė Kozlowska, pakėlė priėtias skriaujas protestą aname laikr. št. Rymas pamatė, kad net iš dievotųjų atsirado tokie, kurie drysta Kristaus vietinės kūnų teisylę į akis pasakyti, ir tuoju visus laikr. št. skaitytojus pagas dino atmetimui nuo bažnyčios.

jei jie toliaus tā laikr. št. skai tysių. Nepaklausius to pa liepimo apskelbė atskalunais, bažnyčios priešais ir tautas ne vydonais, o nuo laikr. št. var do—pavadino juos „Marijavaitis".

P. B.—tis.

Slenka laikas...

(Pagal S. Nikitiną.)

Slenka laikas į praeitį,— Vilkies, tikėkies ir lauk!... Augk mūsų karta jannoji, Ant labo žmonijos augk! Žaibai mūs kelią nušviečia... Tie, kurie džiaugės sapnais— Ilis raimai laimės sviečia,— Darbai pastojo gyvais.

Amžiaus piktā sėkla sėjos,— Šaknį įleistos giliai; Nustelbė žaliosias vėjas, Usnįs, dagiliai, gailiai: Širdis mūs' joms apkerpėjo; Džiaugės jos mūsų tėvai... Sapnai išlakstė nuo vėjo— Darbai pastojo gyvais.

Gėda tau, akloji gauja! Rankų pajudint bijai! Garbė, kas tiesai tarnauja, Viską aukauja tūk jai! Vėlai akis mēs atvėrem, Eikim žingsniais tad tvirtais! Mirusius žemėmis užbérē, Darbai pastojo gyvais.

Dirva sėjai pagaminta, Sékit, jau gyst' viervesys. Laisvę, tiesa jau prašvinta, Naujų amžių atvadis. Šviesa akis mums atvėrė— Džiaugimės savo ainiai, Smilti tamsą jau užbérē,— Darbai pastojo gyvais.

G. B. Raitelis.

IS VISUR.

¶ Pariziaus apylinkėse viena nakčia radėsi supjaustyta keletos šimtų mylių telegrafus ir telefonus. Policija užmetė bėdą ant anarchistų, kurie buk nes nai išplatine kurstančius mėnesinį laikr. št., pašvesta vien Marijos gyvenimo aprašymams. Tą laikr. št. užvardijo „Maria vitæ" (Marijos gyvenimas). Laikr. turiu yoks: Marijos paveikslėliai kokie tūk randasi, visokios apie Mariją pasakėlės ir legendos, eilės, giesmės, maldos, palmės ir tt. Tą laikr. št. galima buvo užtikti pas kiek vieną kunigą. Ypatingas Marijos g. rbinimas rado sau labai daug pasekėjų. Tada tai ir stojo si tikras stebuklas, didesnis net už „nekaltajų pradėjimą": begarbindami Mariją, laikr. št. skaitytojai ir jū salininkai pažvelgė į mūsų dienų gyvenimą iš tikrosios pusės ir pamatė visus nesantaiklumus senovės padavimų su dabartiniu žmonijos gyvenimu ir vietas būsis skriaujas, kokią bažnytinę plutokratiją žmonijai daro. Ir drąsesniejie, tarp kurių randasi Plocko zokoninkė Kozlowska, pakėlė priėtias skriaujas protestą aname laikr. št. Rymas pamatė, kad net iš dievotųjų atsirado tokie, kurie drysta Kristaus vietinės kūnų teisylę į akis pasakyti, ir tuoju visus laikr. št. skaitytojus pagas dino atmetimui nuo bažnyčios.

¶ Iš Lizbonos praneša nuolatinis žemės drebėjimas.

IS LIETUVOS.

Vilnius. (Užbaiga iš pr. nm.) Pranešimui apie „Rutos" Tarybos veiksmą ir apie kairos stovyklą ūzibaidus, prasidėjo ginčai delei to. Pagal „Rutas" ištatą §15 Taryba turi ka-meno duoti apskaitą iš savo veikimo. Mėnesinės apskai-

tos kasmėnuo turi buti iškabi namos „Rutos" buste ir laiko ma iškabinamos iki nebus padaryta apskaita už kitą mėnesį. To reikalauja draugijos ištatai. Bet ne taip elgiasi Taryba. Pirmam mėnesiniu praslinkus, Taryba, tiesa, padarė apskaitą ir iškabino „Rutos" buste, bet už antrąjį, trečiąjį ir ketvirtąjį gyvavimo méniesius Taryba nebedarė jokių apskaitų ir nekabino jų „Rutas" buste, ir ne tik kad nedare mėnesinių apskaitų, bet ir šaukdama nepaprastai visutiną narių susirinkimą nepadare jokios apskaitos, tik ap čiupoms perskaite pelnai ir išlaidas iš kasos knygos. Su prantama, kad tokai Tarybos veikimas negalėjo užganėdinti narių ir kilo ginčai dėlei kasos stovio apskaitų. Taryba pradėjo teisinties, kad ji dėli įvairių priežasčių neįtengusi padaryti apskaitos, nors ir labai norejusi padaryti tai, tečius narių, kaip matyt, buvo, neužsiganėdino tokiu Tarybos pasiaiškinimu. Po gan ilgokų ginčų nutarta, kad ateityje Taryba geriau pildytų išstatus ir duotų ménines apskaitas, apskaitomis gi patikrinti nutarta išrinkti Revizijos komisija, kurios ligšiol nebuvvo, nors ištatu §17 reikalauja to.

Toliau iš eilės svarstyta se kantis dienos tvarkos klausimas: — tai Tarybos narių ir kand datų pririnkimas. Tarybos pirmininkui J. Masiuliu iš Tarybos atsakius ir Slezevičiui bei d-rui Lauman skiu (kandidatai) visai iš Vilniaus išvažiavas, reikėjo pri rinkti Tarybon da 2 nariu ir 1 kandidatą, bet Tarybai prasidėti padidinti jos narių ir kandidatų skaičių iš viso keturiai žmonėmis (2 nariai ir 2 kandidatai), ir susirinkimui ant to sutikus, prisiejo pririnkti 4 nariai ir 3 kandidatai. Slap tu balsavimu išrinkta Tarybos nariais: d-ras P. Škevičius, L. Gira, Grigaitis ir Jurašaitis, kandidatus gi — Landsbergis, kun. J. Tumas ir Bitautas. Paskiau per akmeiaciją išrinkta ir revizijos komisija, kurios pateko pris. adv. Jonas Vileišis, D. Sidlauskis ir A. Janu laitis.

Pirm pririnksiant Tarybą, L. Gira pakėlė klausimą apie Tarybos iš naujo rinkimą, o ne perrinkimą, kadangi dabar Taryba neturinti narų išskirtimo. Jis palaikė Juodvalkis, Tarybos narys, kuris paaškino, kodėl reikėtų visai naujai Tarybą rinkti. Dabar taryba, sako jis, neveikia delto, kad nėra kam veikti. Visoje Taryboje, anot jo, yra vos pora išmanančių reikalių žmonių, kiti gi visi nieko neišmaną ir darą tik tą, ką anie išmanantieji nariai pasaiką, bet jei Tarybos posėdin neatvyksta anie išmanantieji nariai, tai jie nieko negali dirbti. Tą klausimą pakėlus, kilo triukšmas. Taryba matyt, pasijuto užgauta esanti tuo. D-ras Domaševicius ir Bružis tuo apskelbia, kad jie atsisako iš Tarybos. Pasidaro dvi priešingi narių kuopai. Vie na jų, įnešusi neįsitikėjimo Tarybai klausimą, reikalauja Tarybos perrinkimo (o ne priri-

kimo, kaip dienos tvarkoje tat yra), kita gi spiriasi ant to, kad apie Tarybos perrinkimą negali buti nei kalbos, kol pati Taryba neatsisakius, nes ir istai neleidžia to daryti. Pastarosios kuopos nariai, išskarščiavę, net pradėjo užmetinėti savo prieninkams (pirmosios kuopos nariams) nesąziningumą (kame jie tą nesąziningumą mate, nežinau), norėdami turbut aštriai žodžiais sumaišyti su dumbliais savo priešininkus ir tuo parodyti savo nuomonės teisingumą. Ilgalaiką pasiginčius, pastatyta klausimas balsuoti. Prasidėjo balsavimas. Kas už Tarybos pririnkimą atsistoja, kas už perrinkimą sedi. Atsi-toja mažoji narių dalis. Vadinas, dauguma nori perrinkti, bet išeina kitaip. Balsavimas nuna eina perniek, niekas dar gėlė balsų neusiskaito ir... prasideda Tarybos pririnkimas. Atsisakiusi Tarybos nariai, neatsiemių savo atsisakymo atgal, nutiila ir pasiliela Taryboje. Kodėl taip išėjo su balsavimu ir narių atsisakymu negalima suprasti. Ką tame kaltinti— nežinau, bet aš kaltintiu tame vien tik susirinkimo pirmininką, ačiu kuriam tasai tai svarbus „Rutas" gyvavime klausimas likosi „nu balsuota".

Tarybą pririnkus, prasidėjo kalbos apie tai, kodėl taip mažai turi „Ruta" narių, apie taisomus vakarėlius ir tt. Kun. J. Tumas, Kučinskis, Janulaitis, Matulaitis, Petkau skis, Grinius, Grigaitis, Jurašaitis, J. Vileišis ir kiti pei ke Tarybos darbavimai ir nurode daugybę priežasčių, kodėl mažai teturi narių todėl, kad nieko nėra „Rute" surengiama taip, kad pritrauktų tai narius priesavečių; šokių vakarėlių, menkičių spektakliai, balalaikos, mandolinos— negali pritraukti publikos. Tarp susirenkančių „Rutas" vakaruoza publicos dauguma jaunuomenė, kuri atina tik pasišokti, „Ruta" gi jai visai nerupi, nes jaunuomenė susirenkanti „Rutan" ne lietuvių, bet lenkai, žydai ir kitokii tautų.

Ir narių į akeltyjų sumanytų pripažintu geistinu įvykdyti du sumanymus: įsteigtai prie „Rutas" kontorą darbuojantieji ir atidengti prie „Rutas" valgyklą.

11 val. vakare užbaigta posėdis ir nariai išsi-kirstė.

Užbaigdamas „Rutas" vi suotinojo susirinkimo aprašymą, turiu pažymeti, kad, jei rašydamas kame nors suklydau, labai busiu dékingas tam, kuris atitaisys padarytas mano klaida.

Savo išvedžiojimą apie „Rutą" tuo tarpu nedarau, nes manau, kad kiekvienas skaičiojas, perskaitęs šio susirinkimo aprašymą, patsai geriau supras, kaip darbuojasi „Ruta" ir kaip jai tame klojasi.

Adolfas Vėgėlė.

Ezerénuose, gegužės 4 d. Kauno apskrities teismas nigrinėjo tris mokyklų bylas: 1) Kaltino Mykolą Bagdanan, vieną, kad Usenos sodžiuje,

Braslavą par., atidare mokyklą ir kad pasikvietęs be teisių mokytoja Janulytę. Bagdanavičių nubaudė 25 rub., arba 7 dienomis kalėjimo; Janulytę — 15 rub., arba 3 dienomis kalėjimo. 2) Kad Juozapas Sabaliauskas Neršionys atidare mokyklą ir pasikvietęs mokytoja be teisių M. Grigonį. Sabaliauskas nubaustas 15 rb., arba 3 dienomis. Grigonis 5 rub., arba 1 diena kalėjimo. 3) Senas žydas Friedmanas iš Drysviatų nubaustas 2 rb., arba 1 diena, kad mokė kelius vaikus.

Palanga. Geg. 5 d. užsi-

degė nesenai pastatytas Palangos teatras. Iš čia ugnis per simetė ant notarijaus Kentros namų, i Upės gatvę ir į grapo Virbaliskių (Antonino) pali varką. Per dvi valandų sudėgė teatras, maži Kentros nameliai ir dalis malkų, Elsnerio, nesenai pirkti Kliauznizo, maži Godzivienės namai ir visi palivarko trobesiai be didžiųjų rumų. Spėjama, teatras bus padegtas už tai, kad ten buvę ketinama įtaisyti keletas san krovų.

P. Kailinaitis.

Draudžia pardavinėti. Praneša „Viln. Žinių" knygynas, kad knygynų inspektorius uždraudės pardavinėti Seinuose išleistą knygutę „Kazlavitų sekta".

Jubilėjus. Gegužės 11 d. sueina lygiai 300 metų, kai pirmė vienas iš garbingiausiu Lietuvos vyskupų—veikėjų — Merkeliš Giedraitis, Žemaičių vyskupas. J. M. vyskupui Cirtautui tam tikru aplinkraščiu išakius, visoj Žemaičių vyskupijoje gegužės 12 d. bus laikomas už vysk. Giedraičio vely gedulingos pamaldos.

Ona Podžuniutė mirė bal. 27 d. užkūrė Šiaulių kalėjimą. Buvo tai jauna mergaitė, ējusi Mintaujo gimnaziją. Suimta ji buvo rugėjo 8 d. 1908 m. Troškinių dvare (Linkuvos par.), pas savo dėdę. Teismas turėjo buti už 15 dienų, ir ji tikriausiai butų buvusi ištei-sinta. Tik jau nebesulaukė...

O suimta ji buvusi štaidėlė kai vienas iš apylinkės pagirekus, reišydamas Amerikon savo draugui, pasigyręs, kad „ir mēs, girdi, turime organizaciją; fuodžiuniute mūsų kasiere". Tas draugas grįžęs iš Amerikos namo ir tą laiką, kaip kokia brangenybę, vežėsi prie savęs. Per sieną einant, policija jį iškrėtusi, ir tas laikas patekės žandarų rankosna. Irgal nieko nekalta vargės mergaitė pateko kalejimam, susirgo šiltine (tifu), ir ne išleista iš kalejimo ligonbutin — pa-imrė.

Daniuševas, Švenč. ap., Martišių sodžius pirmadienio vidunaktį užidegė. Suptekėjo 16 klojimų, 6 pirkios (grīčios) ir tiek-pat tvartų. Ugnis prasidėjo iš valsčiaus teisėjo klojimo. Spėjama, kad buvo padegta.

Marijampolė. — E, blogi metai, blogi! tiek dabar tik ir girdėt žmonėse.

Tiesa, sumišo ir žmonės, ir gamta: vasara šalta, sniega, žiemą lija; žmonės kuo tolyn, tuo kvail..., alinės, monopos išrinkęs tam tikrą komisiją peržiurinėjimui ateivystės įstatymu. Kongresas gaves dan gel skundų, jog ateivai darbininkai labai už mažą mokesčių dirbę ir tuomi atimą darbus nuo amerikiečių darbininkų. Todėl kongresas noris surinkti apie tai faktus ir da labiau apsunkinti svetimies darbininkams atkelia vimą į Ameriką. Pirmiausia išlyga busianti, statoma atkeliaujantiems, kad kiekvienas, kad ir savo prigimtoje kalboje moketų skaityt ir rašyt. Paskui pa-

liai, karčiamos visuomet čia pilnos. Ir geria... O jei geria, tai matyt turi pinigų, o jei turi pinigų, tai turtinčių...

Gyllys.

Žydiakai (Telš. ap.). Balandžio 23 d. vieno ukininko buvo su muzika laidotuvės. Kuną palaidojo, pagrabiniukai susirinko traktiernė ant pietų. Pasigėrė muzikantai ėmė režt maršą...

(„Šalt").

Vilnius. Balandžio 29 d. buvo V. Liet. Susielpimo Draugijos susirinkimas. Draugijos narių yra 70, pinigų kapoj — 1106 r. 87 k.

Šiauliai. Nepaprastos laidotuvės. Balandžio 29 d

statys da ir daugesni kliučių: daktarų peržiurejimus paaštrins, pakels ateivų turtui cenzą išlipant iš laivu it tt.

„Dievo-Adomą“ pasmerkė. Kausos valstybėje prasplatino nauja religiška sekta, pasivadinusi „Dievo-Adomas“, kuria įkurė kaži-koks Sharp. Tarp ko-kito „Dievo-Adomai“ prisidėdau namuose imalduvėse nevilkėti jokių drapanų, pagalios, marškinų. Sykį kas ten juos iškunnde policijai, kuriai bebandant išveržti į „adomitų“ malduvę sektantai užmušė policmoną Mullane. Dabar prisiekusiu teismas pasmerkė užtai sektos vadovą Sharp 25 metams kālejimo. O sekta vistiek plati nas.

Philadelphia riausės.

5000 struktarių darbininkų motormenų ir konduktorių išejo į streiką dėlei to, kad struktarių bendrovė — Philadelphia Union Traction Co. tik vieną centą pridėjo prie mokesčių už val. darbą, vieton 4 centų kaip darbininkai buvo tikėjosi (ikšiol jie gavo po 21 c. už val.). Bendrovė parsiqvietė iš įvairių šnipų agencijų streiklaužius ir pradėjo sujų pagelba vežioti žmones. Bet darbininkai ir jiems užjaučiantie miesčionis pradėjo visaip trukdyti struktarius, ypač visuomenė įtužo, kad streiklaužai nemokėdami valdyt karų, daugelį žmonių sužeidé ant gatvių. Neilgtrukus prasidėjo ant struktarių užpuolimai. Per visą pereitą savaitę kasdienu įvyko dideli susižemimai: iš vienos pusės gina streiklaužius policija ir kokie 500 tamlaikui pasamdytų pašmuklinių, iš kitos pusės eina streikininkai ir jiems prijaučiantie miesčionys. Ištisai Frankford, Kensington ir Allegheny platgatves publikas su daužė ir sudėgino keletą struktarių, apmušė net policijos skvadą (vienu policmoną kas iš burio mirtin pašovė); ta diečiai policijai ir publikai susirėmus sužeista ant gatvių suvirš 200 asmenų. Daugybė žmonių kaltų ir nekaltų suimti sėdi kalejime.

Paskutinėmis dienomis streikas palautas, — darbininkai aimėjo 2 c. entu.

Orlaivių fabrikas. Detroito, Mich. kapitalistų kuo pa jau susitarus su broliais Wright (žinomais orlaivinius kais) statyti orlaiviams dirbtiplentą. Broliai Wright tvirtinė, kad neilgai, kaip už vienų metų netik Amerikos žmonės oru skraidysia, bet ir per Atlancio vandenyną busianti jau pervausta orlaivio linija.

Girtuoklystés ugls. Vaizbos komisijos parengtame pranešime randame labai akyvas įvairias skaitlines iš praėjusių 50 metų laiko, tai yra nuo 1858 m., po kurių dvieim metais vėliau buvo parėjus vienas iš nelaimingiausių Amerikos ekonominių krizių. Per tą 50 metų pauaugta įvairių dalykų šitokais skaičiais: šalies turėt ant 563%, valstijos skolų 2,375%, kurios ant kiekvie no piliečio galvos pasididino

nuo \$1.51 iki \$10.76; bankų idelių pauaugta ant 3,460% (reiškia milžinišką pinigijos augimą), valdžios iplaukimu ant 1,186%, kares išlaidų 329%, laivijos 745%.

Bet ypatingiausis skaitlinių palyginimas, tai prieauglius liudės ant 193%, o girtuoklystės — ant 226%. Kai tuo mete išgertosios degtinės lygtis ant vieno piliečio 6.43 gorčiamas, tai dabar 23.53 gorčiamas. Sparčiai amerikiečių žengiamą prie liuosos savyžudos!

Atmeta darbo sąjunga.

Pittsburg, Pa. didelė plieno kompanija — American Sheet and Tin Plate Co. išklijavo darbavietėse apskelbimus, kad nuo berželio 30-tos atsisakoti susitarymus su savo darbininkų sąjunga — Amalgamated Association ir kad ant tolesnio laiko darbininkus samdys pavieniui, o ne kaipo sąjunga. Šita kapitalistų bendrovė turi savo 252 fabrikus, juose dirba 15,120 darbininkų, kurių 10,000 organizuoti. Sąjunga ketina nepasiduoti, inapie liepos 1-mą žada išsaukti streiką. — Ar pavyks darbininkų sąjungai laimeti, sunku nuspėti. Bet vienas aiškiai matosi, kad bedarbė Amerikos kapitalistams įteikė pasibetinė drasą, nes pirmiaus nenuomet jie nedrīso kelti kova su tokiomis milžiniškomis sąjungomis.

Žmogžvériniai. Kingston, Pa. ties Wilkes Barre nežino mi plėškai įlindo naktį į pensusios moteriškės McDade namus ir nerasdami pinigu žvériškai sukaņeveikė šeimininkę. Ji teturejo tik 55 centus, kuriuos atidavė ir verkdama gynėsi daugiau neturinti. Vagis jai nepatikėjo ir pradėjo ją kankinti: išpešė plaukus, suspardė ją, atlaužė du pirštu, o vieną suplojo, paskiaus ištraukė liežuvį, ir po valandos torturavimo išsinešino. Ant rytojans kaimynai atrado moteriškę pasibaisėtinam padėjime vos gyvą. Bet plėškų žmogžudžių sugauti nepaisėkė.

Alaskos paroda. Berželio 1 d. atsivėrė Seattliuje viuotina šiaurių paroda. Pasaulius prez. Taftui auksini elektros guzikutį Vašingtone, telegrafas dave signalą net kitate Amerikos krašte, ir paroda pradėjo judeti. Jos surengimas lešiau apie 10 mil. dol. Broliai Wright tvirtinė, kad neilgai, kaip už vienų metų netik Amerikos žmonės oru skraidysia, bet ir per Atlancio vandenyną busianti jau pervausta orlaivio linija.

Jieško kandidatų į kungus. Lenkų neprigulmingasis Rymui vyskupas Hodur savo laikraštyje „Straž“ prasalininus vaikinų, jieško norinčių ištoti į kunigus. Norintieji ištoti turėt buti išbaigė gynėniją. Jis anuos tuoju įventinsią ir duosią naujas parapijas.

TARP AMERIKOS LIETUVIŲ.

New York City.

Darbai silpnai eina, bet darba kad ne šen, tai ten — kad ir mažai apmokamą — galima

gauti. 24 d. gegužio sustrei kavo L. Straus Glass Cutting Works (gražių stiklų išpjausymo) mokiniai; reikalauja, kad du metu pasimokius butų atimama tik ketvirta dalis už mokesčio, o ne trečia, kaip nun. Kadangi reikia mokyties 4 metai ir 6 mėnesiai, tai už dvi dalis mokesčio jau perskriauđ dirbt. Tečiaus vargiai ką streikierai laimes, nes tuli mokiniai jau eina prašyties atgal, kad duotų dirbt, nors ir ant tu pačių išlygū. Mokiniai yra visokių tautų: lietuvių, žydų, lenkų ir airių.

15 d. geg. palaidotas A. Vališkis, kurį patiko netikėta miritis. Jis nesenai dar atvyko iš Lietuvos ir pristojo pas Karalių, lietuvių ukišinką — Long Island, N. Y. Bet tas ukininkas turėjo kaži-kokius ten nesusipratimus su italais darbininkais; vieną kartą itačias radės lovoje gulintį Vališkį ir manydamas, kad tai Karalius, pradėjo šaudyt iš revolverio į gulintį ir per kladą nekalta užmušė jauną vyra, 22 metų amžiaus, suvarydamas dvi kulkis šonan. Žmogžudys gi pabėgo.

22 d. geg. atsibuvo p. Računo krutomieji paveikslai. Žmonių mažai atsilankė, nes tik tie įėjo, kurie pervaři troško šokt, o paveikslų visai nepaisė.

Paul Thunder.

Brooklyn, N. Y.

(Nuo mūsų korespondento).

Paskutinę dieną gegužio Brooklyn, lietuvių turėjo dideli visuomenišką apvaikščiojimą, surengtą sumanymu vienito Amerikos Piliečių Klubo prisidėjus daugumui vietinių lietuviškų draugystei. Parodos aprašymas tilpo pereitam „V. L.“ num., todėl aš apie tą čion nebeminėju. Pora tukstančių suviršum žmonių dalyvavo parodoje, pusė jų susirinko į vėliaus laikytas prakalbas. Kalbėjo: A. Kundrotas, J. Liutkauskas, Vinkaitis ir kūn. J. Žilinskas. Kalbėtojai aiškino svarbą šito apvaikščiojimo — atmintutes 40 metų sukaktuvius nuo pradžios lietuvių emigravimo Amerikon. Ragino remti pirmi eiviską laikraštį ir leidima populiariską mokslo vadovėlių. Tam tikslui kūn. J. Žilinskas kvietė aukotui. Sunrinda augščiau 70 dol. Priešito apvaikščiojimo buvo „pašventinta“ nauja liet. tautiška vėliava, įtaisyta vietinio Liet. Am. Pil. Klubo. Prie tų iš kilmų dalyvavo kai-kuriuose valdininkai ir anglų kalboje prakalbėjo į publicą: Brooklyn miesto prezidentas Bird S. Coler, aldermanas McAleer ir Dr. W. C. Haupt.

Visas apvaikščiojimas manonį išpudė padare ant Brooklyno lietuvių.

Waukegan, III.

Geg. 23 d. viename saliune tapo peilių subadytas lietuvis Ignacas Mazis (ar Mačys). Du užpuolikai, ungarai, sėdi už krotų. Velionis Mazis paeina iš Kauno gub., Lygumų par., Gedvainių sodžiaus. Kas norėt artimesnių žinių, kreipkitėsi šiuo adresu: M. Petras, skolas, 361 Quince str. Kenosha, Wis.

HARMONIJA.

Nulinę gluosnių šakos švelniai susiubavo, Mėnulis savo spinduliais jas kaišė, Malonus, skaistus dažas kilo, sužaibavo, Ir pasaulis haosan susimaišė.

Muza paėmus kankles, sujudino stygas Ir tyliai, tyliai stygos suskambėjo; Zefyras vis ir vis lengviau judino šakas, — Tamsos gelmén jų virpėsis nuskriejo. Nakties vėsuma ir gili rasa triumfavo, Žiedai glaudės, jų kvėpėjimas kilo.... Pašvaistė karštom lupom žemę pabučiavo, — Priėjau prie jų, ir man siela apšilo.

Menkutis.

MOTINA.

Pagal Orison Swett Marden.

K. Janišauskas.

„L. R.“

„Kas aš esu, ar kuomi dar tikiuos patapti“ — pasakė Linkolnas, pasilikęs prezidentu — „aš esu tuomi kaltas mano angelui — motina!“

„Mano motina pagimdė mane“ — pasakė Thomas Edison. „Ji buvo taip teisinga ir taip apie mane rupestinga, kad aš visuomet jaučiau, jog turiau jau vien dėl jos gyventi; kad aš privilau nedaleisti, idant ji manim apsilvitu“.

„Viskas, ką aš esu atsiekięs gyvenime“ — skelbė Dwightas L. Moody, didis evangelistas — „aš esu skolingas mano motinai!“

„Vyrui, kuris turėjo motiną, visos moteris yra šventos, vien tik dėlei jojo motinos atminties“, — pasakė Jean Paul Richteras.

Paliudijmai didelių vyrų, prisipažinimas jų prie neatlyginamų skolių, kurias jie skėli savo motinoms, padarė neišmatuojamas užrašų eiles, besitiesiančias nuo istorijos brékštis iki šių dienų. Ištikrujų, mažas skaitlius žmonių tapo dideliais genijais nepasilikę skolingois sa-vo motinų meilei ir jų įkvėpimu.

Kaip tankiai girdžiame daugelį žmonių, gyvenime bežingsniuojančių, sakant:

— „Aš nebučiau tą-ir-tą padare, jei ne manu motina: ji man tiki, ji padrašina mane, k-čia kiti nem-čia nieko manye!“

„Pabučavim-s mano motinos padarė mane dailininku“, — pasakė Benjaminas West.

Šandien atsižymėjės pasaulio vyras sako: „Aš nebučiau pasiekęs dabartiaio padėjimo, kad mano motina nebutų tikėjusi, jog aš tatai pasiekiu. Iš kudikystės ji įkvėpė į mane jausmą, kad tai yra vieta, kuria ji tikėjosi, aš butai užimsiu; jos įkvėjimas paragino mane ir davė man spękų šitą vietą pasiekti!“

Idomus dalykas, kad mūsų motinos, pasaulio užliuiliotojos, taip mažai dabar beturi įtekėmis ir taip retai buva minimos tarpe žmonijos veikėjų. Svetas mato tik pasekmingus sunus; o juk tų sunų motinos yra laiptai, kuriai žmonės iškilia augštyn. Motinos vardo, jos išmintingai-kantraus veido jūs jau nemato raštuose; vien tik jos sunų pasaulis mato ir laiko pagarboje, o tas salduis ir judinantis svetos motinos paveikslas, kuris padarė žmonių darbus galimais, pasiliko užmirštin nustumtas.

Daug vyrų džiaugiasi garbe, kuri ištikro priguli nematomai pasišventusiai motinai. Žmonės linksmai sveikina ryksmais: „Ura“, gubernatorius, majoras, kongresų vyras, bet tikra jūjų didybės ir guyvbės paslaptis tuno toje mažoje, nežinomoje, neapvertintoje vietelėje — motinoje; jų apšvietimas, jų išmokimas progų pakilti pasaulyje priklausuo vien nežinomos moteriškės-motinos pasišventimui.

Tikra atmosfera, kuri sutveria, šviečia ir apsiaučia šventai-švenčiaus šeimynos gyvenimą, yra tai motinos įkvėpimas.

„Mano motinos akivaizdoje“ — pasakė įzumas vyras — „aš persimainau į kitą asmenį!“

Kaip daugelis iš mūsų jaučiame tą tiesą, jo pasakyta. Uzplodus mūsų širdin kokiems nešvariems siekiams, ar apsėmus sielą blo goms mintims, kaip mes pasileikame užgėdinti sutikę motinos-moterės akis! Jokiu budu negaliame padaryti blogo toje valandoj, kada

magiška motinos įtekėmė mumis apsupa. Visi nedori užsimanymai, kokio vardo jie nebūtų: neišsitikėjimas, neapykanta, kerštas — visa tai išsklysta į keturius vejus motinos akyvaizdoje; tik jos akyse kudikis išina išmokintas buti geru vyrui, kilta motere, teisingu piliečiu. Didžiausia pasaulio kiltadvase yra motina.

Nerasi, kas taip pasišvęstų ir be jokių nusikundimų išturėtų kančias dėlei kudikį, kaiptai padaro motina. Aš žinau motiną, kuri išaugino kudikius tokiose aplinkybėse, kuriose, as tikiu, nei vienas vyras nebutų galėjęs pergyventi. Ji turėjo saumylį, be jokių siekiinių, silpną dvasiškai ir fyziskai vyrą, kuris niekaime negelbėjo savo pačios, nešančios baisią naštą, bet priešingai vis reikalavo, kad jam tik tarnautu. Samdyti tarto naturėjo iško, nes buvo neturtingi, o nieku dėtas vyras, jei tik galėdavo išvengti, tai piršto nepridėdavo palengvinimui savo pačios vargų; atpenč dar buvo piktas ir įsileidavo, jei kada valgis būdavo kiek ne į laiką paduotas, arba ką-nors kur sto kavo, arba kudikiai kvaršino ir savo linksmumu kliudė jo upui.

Nežiurint į tai, šita motina dirbo kaip verge, kad padaryti gyvenimą ir užlaikyti savo šeimyną, o vyras vietoje prižiurėti kudikius jai dirbant, šalindavosi sau, jei tik galėdavo. Kudikini sergant, be mažiausio rupescio palikęs ji prižiurėti nuolintai motinai, kuri per dieną dirbo kaip vergas, sau ramiai vienai ilsdėvosi. Jis rodos ir nemįlydavo, kad jo pati taip reikalauja liuosos valandos, poilsio ar miego; jis manė, kad pačiai ir bille kaip yra gerai. Ji savo drabužius taisė iki kol tik galėdavo sutarsi; bet jis, priešingai, visados taisydavos naujas drabužius, kuriuos pati taipgi turėdavo prižiurėti ir kartas nuo karto išvalyti ir įsprosyti.

Dar, tarsi ant patyčių, prie nepasibaigiančio, sunkaus darbo, nėsančių paramos ir suraumių iš vyro pusės, nėsančių jokių kitų neatbutinų gyvenime išlygū, — ir jos sveikata buvo silpna; bet nežiurint į tai, kaip ji buvo nuvaręsi darbu, nuo prižiurėjimo ir suošimosi naktitimi apie sergantį kudikį, ir kad jos sveikata buvo silpna, ji niekados nesiskuodavo. Ji buvo vyras linksma, visados gatava suraminti zodžiu ir pagelbēti darbu, kad ir savo taip ne dekingam vyrui. Ramumo, kantrybės ir gydančio širdži balsamo, aprupinti šeimynos žaidas, jai niekados nestokavo.

Ji matė, kad jos gražybė vista ir kad rupestis, sunkus darbas ir kančios savo šiurkščius ženklus kaskartas labajau atspaudžia ant jos veido. Ji nematė vilties palengvinimui savo rupescių ateityje, bet priešingai, besididinančių vareljų; vienok ji nesiskundė; niekas negirdėjo jos apkaltinant savo vyrą kaip vieną iš didžiausių priežastžių jos visų kančių. Ji l-šas-lashui atidavė savo gyvenimą šeimynos dėlei, iki kol iš prakilnios, patogios ir užzavėjančios gražumų moteriškė

direkcių valdiškujų mokyklų ir reikalauti, kad valstijos mokyklose butų skiriama kokiui 3-4 sykius savaitėje po 1-2 valandų lietuviškai mokinti. Kadangi ir jis kalba tik *apie vaikų mokinimą*, tai ir užbaigia be vilties, jog vargu begu tą paremę lietuvių tėvai, kurie savo vaikus teleidžia į lietuviškas mokyklas (parapijines) vien poterius išsimokyti. Paskutiniam dalyke Dr. G. turi tiesą, ir klausimą apie vaikų mokyklas reikėtų *dabar* taip ir palikti kaip jis yra. Svarbu yra išteigtis suaugusių švietimo kursus, kurie daug lengviau duodasi, kaip va nesyki buvo nurodyta į Brooklyne pasekmungai gvvuojančius kursus pp. Račiučtes ir Vinikaičio.

* * Valparaiso lietuvių studentai pareiškia norintiems į tą universitetą įstoti, su užklausimais kreipties į pačių studentų informaciją biurą, pridant krasos ženkelius, šiuomis adresu: Lithuanian Students, 751 Cyrus str., Valparaiso University, Valparaiso, Ind.

* * „Kovos 23 N atsišaukia į amerikiečių „Darbininkų Žodžio“, Lietuvos socialdemokratų laikraščio redakcija, prašydama paturēti tą laikraštį aukomis. To laikrašteli, iš 4 lapukų, kadasisi mės gavom pašalinu budu vos 2-ą numerį. Keista, kad laikraštis eina ir niekas jo nežino. — Tame pačiame „K.“ numeris J. M. Kandell (115 N 12 str. St. Louis, Mo.) kviečia prenumeruoti jo naujai leidziamą knygę: „Vadovas Pastojimui J. V. Piliečiu“. Busiant 140 psl. storio ir kaštusianti 35 cen. Liepos mėnesyj išeisianti. Kitą tokią-pat knygę mums jau teko matyt išleistą Bendo raičio Šenandoryje.

* * Laikraščiai praneša, jog Westvilleje, Ill. buvęs pasikėsinimas ant lietuvių parapijos klebono kun. Skripko. Naktį kaži-kas paleidę į klebonijos duris keliš šuvius, kurie vienokunigui nėko blogo nepadarė. Mena-ma, kad tai esąs darbas parapijonų, kurie su kunigu turėj kokius ten nesupratimus. Jeigu vienok tai ištikro butų parapijonų šauta, tai nepaprastas ir net peiktinas budas — pertikrinti kunigą su revolveriais.

* * Baltrušaičio „satyros“ laikraštis „Dilegės“ garsinasi nuo rugpjūto persikels į Pittsburgą.

* * Tikriejie rusai jieško sau lietuvių katalikų talkos. „Kuryer Lit.“ N 103 rašo, jog tikr. rusų sajunga Trakuose apdirbusi projekta, kaip su mažesnėmis lešomis sukrovoti Vilniaus gubernijos lenkus. Išrasta, kad tai geriausia pasiplakti lietuviams, kurie ytin dabar su lenkais įvyko vaidyties. I jų projekta įeinąs reikalamas: permainyti dabar esančią katalikišką dieceziją tvarką, padarant viso tris diecezijas Lietuvoje ir Baltogudijoje, prie ko Suvalkiją su jungti prie vienos Vilniaus lietuvių diecezijos. Prie to dar reikalauja, kad tose aprubėse į dvisiškias seminarijas visai butų nepriimami lenkai, bet vien tik mažrusiai, baltrusiai ir lie-tuviai (kokie tai geri draugai!). Jeigu valdžia tokį projekta pagirtų, tai tikriejie rusai mano, kad tuomet pakiltų pas lenkų karšta kraujus ryksmas ir vaidai, o stačiatikių dvisiškai tik ir bereikėtū mesti tinklelį į sudrums tą Šiaur-Vakarinį kraštą. Žinoma, tikrujų rusų planai labai retai pasiekia Dievo tiesią ausj, bet visgi charakteristiška jų abuojybė (zuchwałośe) ir palaidumas jų valios Rusijoje intriguo.

* * Kaip tai galima davineti savo knygas žmonėms skaityt, nesiklausus sargybinio! Saulių teismas pasmerkė kunigą Šveigždės užsimoketį 10 rub. pabaudos užtai kad iš savo knygynelio, policijos nesiklausęs, davinėjo parapijonims skaityti knygą. Ta patį gavo ir Vai-guvos zakristijonas, kurs savo kunigui padėjo tokią balsią nuodėmę papildyt — dalinėt knygą!

* * „Katalikui“ regis, šale „Žvaigždės“ bus naujas konkurentas prie Susiv. Liet. Rymo Kat. Am. Mums rašo, kad Amerikos lietuvių kunigai rengia išteigtis savo organą „Kataliko Draugą“, turbut savaitini, kuris žinoma, bandys užtemdinti ir „Kataliką“ ir „Žvaigždė“, abudu didžiumai mūsų kunigų nepatin kančius. Tas laikraštis eisiai bene iš Wilkes Barrių, Pa. Kunigai jau renkā prenumerata.

* * Atnaujinus kun. J. Žilinskui sumanymą padaryti visuotiną lietuvių surašą ran-komis pačių lietuvių, kaip ir reikėjo tikėtis, tuo atsirado kai-kurie mūsų laikraščiai su l a u k i m o politika. „Katalikas“ 23 num. pataria palaukti iki ateinančių metų, kuomet Amerikos valdžios bus padaryti surašai, iš kurių busių jau matoma, kiek lietuvių pasidavė save ne „lenkais, bet tiktais lietuvių“. Sita nuomonė neišlaiko savęs kritikoje. Valdžios surašai yra vienas dalykas, o lietuvių — kitas. Tenai bus lietuvių prošal paminėta, o čia mums reikia visas lietuvių gyvenimas skaitlinėmis panagriniet. Todėl šitas darbas nei kiek neatidėlioja turi buti stumiamas priekyn, ačiū randasi geros valios sumanytojai ir ve-

dejai.

SCENA 1.

Giliuoję, iš dešinės ir kairės pusės artinus buriai žmoniai. Adidija ir Mirijama įėjina priskryje.

Mirijama. Adidija? bijau.

Adidija. Eikš!

Mirijama. Bijau. Ar nematai prisiartinančiu iš ten žmonių? Jų kojos nesiekia žemės, o kunai jų tarsi nakties vėjo dvelkterėjimas.

Adidija. Kvaile! Bijai tų, kuriuos vargas padarė tavo draugais. Tai tavo nelaimė stumia juos iš čia, tavo viltis stumia juos augštibėsna.

Mirijama. Tai ir jie pas jį?

Adidija. Visi pas jį eina. Ar gi yra Izraēliuje šviesa, kuri ne nuo jo šviesi? O ar gi yra trokstanties vanduo, kurs ne iš jo rankos sunktys?

Mirijama. Bet aš bijau jo... Juk jis apsigyveno tarp tyų baidyklių? Juk jis bėga nuo besilinksmiantejių ir šalinasi nuo kenčiančiųjų.

Adidija. Besilinksmianteji nereikalauja jo, o tie, ką kenčia, ir patis ras kelia.

Mirijama. Adidija, matai tą pašvaistę ties Jezuzale? Rymiečiai degina mūsų namus, o mės čia?

Adidija. Kaip tai? Nežinai didžiojo aukuro, ant kurio kunigai dieną ir naktį deda aukas iš mūsų prakato dešimtinės?

Mirijama (nusistebėjusi). Ar gi jis nori, kad ir didis aukuras žutų?

Adidija. Nežinau. Tieki težinan, kad ko tik tai jis nori, visai tais bus gera... Pažiurėk, kas čia ateina?

SCENA 2.

Tie patis. Du vyru įėjė vaitojanti paralitiką. Paskiau įėjina Manasa.

Pirmasis vyras. Ei, moters, ar nematėte didžiojo rabbi, kuri vadina Krikštytoju?

Adidija. Ir mės jieškome Krikštytojo, kaip ir jūs.

Paralitikas (vaitodamas). Paguldykite mane.

Duokite man numirti.

Pirmasis vyras. Ant savo rankų atnešime iš čia štai šią paralitiką, — nuvaro mūsų rankos, o cia nėra to, kuriame yra mūsų viltis.

Paralitikas (vaitodamas). Duokite man numirti.

Manasa (iš dešinės pusės iš už scenos šaukiav).

Jonai! Jonai! (Paskiau įėjė ant scenos.) Jonai, kur esi? Jonai! Nelaimėje šaukiuos į tave. Pasigailėk! Pasirodyk, Jonai!

Mirijama (rodydama į kairę). Žiurėk, štai prisiartina žmonių burys. Vienas gi eina priskryje.

Adidija. Nusilenkk — tai jis!

SCENA 3.

Tie patis. Jonas. Paskui jis įėjina burys vyru ir moterų tarp kurių ir Amariju.

Jonas. Kieno tai taip didis vargas, kad jokiskundas apsireiškia balsu, ir iš skausmo nebegali tylėti?

Manasa (klaupdamas prieš jį). Rabbi! Didžiai rabb! jei tas esi, kuriu vardas taip garsus yra Jezuzalėje, padék man, išgelbék mane, padék man!

Jonas. Kelkis ir sakyk...

Manasa. Esmai Manasa, Ježuolio sunus, mano gi tėvas buvo silpnas ir aklas, gyvenau su juo aš prie kelio į Gibeoną. Ir atvyko pas mane vyrai ir tarė: Mūsų Viešpatis ir Dievas nori, kad atsisakyti nuo mokesčių mokėjimo rymiečiams. Ir užpuolė mane kareiviai ir sudegino mano namus, o liepsnoje žuvovo mano žmona ir vaikas, o taip-pat ir tėvas — o šis buvo aklas. Padék man, rabbi, padék!

Jonas. Ar gi aš esmi gyvenimo ir mirties viešpats, kad prikeliau iš numirusių tavo tėvą, vaiką ir žmoną? Ar gi aš galiu pastatyti iš pelenų tavo namą... Ko tu reikalauji iš manęs?

Manasa. Tebunie prakeikti tie, kurie mane...

Jonas. Nutilk! Gana jau šitų piktažodžiavimų. Užtekinai jau jų prisirinkę ant Izraeliaus. Jei...

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

Vertė V. K. Račkauskas.

(Tąsa.)

Tiemis rimtiems žodžiams beskambant Jevsieju užmigo.

Rytmetį Rajisa vėl pasišaukė ji pas save ir, kuomet jis atsiėdo, paklausė, šypsodamosi:

— Kas ten vakar pas jus krautuvėje atsitsiko?

Jevsiejus smulkiai pasakojo jai, ir ji juokėsi, linksma ir užganėdinta, bet staiga primerkė akis ir

nebalsiai užklausė:

— Ar tu suprant — kas jis?

— Ne...

— Šnipas! — tarė ji ir jos akis bailiai išsplėtė.

Jevsiejus tylėjo. Ji pasikėlė, priėjo prie jo ir glostydama jam galvą, émė kalbėti maloniai ir užsimišiusi:

— Koks tu menkas... nieko nesuprant... juokingas tu... Apie ką tokį tu man anasyk sa-kei? Koks kitas gyvenimas?

Tas klausimas prižadino jį, jam vėl užsinorėjo kalbėti apie tai. Pakėlęs galvą ir žiurėdamas jai veidan savo bedugnėmis neaiškiomis akimis, jis greitai pradėjo pasakoti:

— Žinoma, yra kitas gyvenimas... o iš kur gi pasakosi? Ir netik pasakos...

Moteriškė juokėsi ir draikė jo plaukus šiltais pirštais.

— Kvailutis tu...

I rintai, net rusčiai tarė:

— Suims tave, ves, kur norės, ir darys su ta-vimi, ką norės — štai ir visas gyvenimas!

Jevsiejus nulenkė galvą, sutikdamas su Rajisos žodžiais. Jinai atsidukėjo, pažvelgė pro langą į gatvę ir kuomet vėl atsigrįžo į Jevsiejų, jos veidas nustebino jį — jis buvo raudonas, akis paliko mažesnės, tamsesnės. Moteris tarė tingiu ir neaiškiu balsu:

— Jei tu butumei... išmintingesnis, ar-ką, mitresnis, aš, gal buti, pasakyčiau tau ką-nors. Bet tu toks, kad nėra ką tau ir pasakyti. O tavo šeimininką — reikia nusmaugti... Štai, pasakyk jam, ką aš sakiai... juk tu viską jam pasakoji, taip...

Jevsiejus pasikėlė nuo kėdės, šaltos skriaudos užgautas ir, nuleidęs galvą, burbtelėjo:

— Aš apie tamstę nesakysiu... niekam. Aš tamstę labai myliu... nors tamsta pasmaugtumei jį... vis viena! Taip aš tamstę myliu...

Jis tingiai nuėjo pas duris, bet moteriškės rankos, tartum šilti, balti sparnai, apkabino jį ir atgręžė atgal:

— Aš tave užgavau? — girdėjo jis. — Na, atleisk...

Jei tu žinotumei, koks jis velnias, kaip jis mane kankina... ir neapkenčiu aš j... ak, tu...

Ji stipriai prispaudė jo veidą prie savo krutinės ir du sykiu pabučavo.

— Tai tu mane myli?

— Taip — prašnabždėjo Jevsiejus, jausdamas, kad jis dailiai sukasi karštoje nežinomo dar džiaugsmo viešoje.

— Kaip?

— Aš nežinau... Labai myliu...

Juokdamosi ir glaudama jį prie savęs, ji tarė:

— Tu man apie tai papasakosi... Ak tu... berniukas...

Lipdamas trepiai žemyn, jis girdėjo jos užganėdintą juoką ir pats šypsojosi. Galva sukosi, visas kunas persiėmė saldžiu apalpimu, éjo jis tyliai ir atsargiai, tartum bijojosi išlieti karštą širdies džiaugsmą

— Kur taip ilgai trukai? — užklausė ji šeimininkas.

Jevsiejus dirstelėjo į jį, bet pamatė prieš save kaž-kokią lindnā žymę be išveizdos.

— Galvą man sopa! — pamaži atsakė jis.

— Taip-pat ir man... Kas tai reiškia? — Rajisa ar atsklelė?

— Taip.

— Kalbėjosi su tavimi?

— Ta-aip...

— Apie ką? — greitai užklausė šeimininkas.

Klausimas tas drožė Jevsiejui per žandą, jis krustelėjo ir tingiai atsakė:

— Sake, kad negerai virtuvę iššlaviau...

Netrukus Jevsiejus užgirdo tylį ir liudnā senio balsą:

— Tai pavojinga moteriškė... Taip...

taip... Jinai išklausinėja, ji priverčia išpasakoti jai tą, kas nereikia...

Jevsiejus pažiurėjo į jį iš tolo ir pažinkėjo:

— Kad tu nusprogtumei...

V.

Dienos bėgo greitai, susipainio

Išimtieji iš emigracijos namų keleiviai.

(Zr. „V. L.“ 22 N.)

10) Mickeliuniute Alžbieta l. „California“—XI, 4, 08, pas giminaitį Ant. Kviziukevičiū, 602 Morris ave. N. Y. City.

11) Milašaukiutė Domicelė, l. „Kaiser“ XI, 4, 08, pas broli Ig. Millerj 122 So. Fillmor str. Scranton, Pa.

12) Schitika Sofija, l. „Cedric“ XI, 29, 08, pas Kotr. Grinerienę 73 Grand str. Brooklyn, N. Y.

13) Kasparavičiutė Adolfi fija, l. „Campania“, XI, 28, 08, pas giminaitį Gabr. Rosmink 93 Clinton ave. Maspeth, L. I.

14) Blazevičiutė Mariė ir jos sunus Juozas, l. „Cedric“, XI, 29, 08, pas tėvą P. Blazevičiū 8 So. Prince st. Mt. Carmel, Pa.

15) Stankevičiutė Jadvyga ir jos sunus Vincas, l. „Kurf“, VIII, 10, 08, pas broli M. Stankevičiū 345 Peoples Groove, Scranton, Pa.

16) Kruopa Ant., l. „Permia“ X, 17, 08, pas broli J. Kruopą, Box 196, Witherber, N. Y.

17) Kvietkauskas Antanas, l. „Permia“ X, 17, 08, pas giminę A. Vaičiuną, 408 E. Lod str. Shenandoah, Pa.

18) Zukauckas Marcijonas, l. „Permia“ X, 17, 08, pas draugą S. Sačinį, pas Broder Co. No. Weymanth, Mass.

19) Daugeliutė Marcelė ir du sunys: Feliksas ir Jurgis, l. „Kronland“ X, 20, 08, pas Daugelę 81 Ciron str. Brooklyn, N. Y.

(Da bus.)

Vietines zinios.

— Berželio 2 d. New York pradėjo eiti naujas rusų kalboje savaitinis, didelio formato, laikraštis: „Russko-Amerikanskoje Echo“.

— Užpereitā panedelį New Yorko ir Brooklyno miesto baltašvarkiai, gatvių šlavėjai, turėjo savo gatvinę paroda, su vežimukais varini. Jų esama 4,500, kuriame skaičiuje yra apie dvadesėtkis ir lietuvių (Brooklyn).

— Mažai kas iš kribždančių New Yorko minų patėmyjo puikų mėnulio gadinimą, kuris berželio 4 d. vakare įvyko. Gadzinimas prasidėjo nuo 8:29 ir tik po 10:14 val. vakare išsirito iš po dengusio jį rudo plėmo.

— Užpereita nedeldienė ant aplankusio iš Rusijos garlaivio „Russia“ pribuvo tarp kitų pasažieriu užsislėpę keturi jaunikaičiai, Maskvos universiteto studentai: Ivan Maslenikov, K. Gruev, Ivan Vorinkin ir Teodor Kazimirov. Jie neturėjo tiek pinigų, kiek emigracijos tiesos reikalauja, todėl tapo sulaikyti ir buvo ketina ma grąžinti atgal Rusijon. Bet tai išgirdusi „Politiskųjų Parbegalių Gynimo Lyga“ tuoju surinko pinigus ir jas atstovas adv. Polock nuėjo išimti. Tečiaus emigracijos viršininkai sulaikytų neišdavė, buk jie esą caro valdžios reikalauja.

mi kaipo prasikaltę politikoje ar kame ten. Dėlei to vėl pakilo smarki agitacija prieš valdžias New Yorke.

— Pereitą savaitę garsus New Yorko institutas Cooper Union apvaikščiojo 50 metų savo įsikurimo atmintvės, po drang buvo studentų kvotimai, jų darbų paroda ir išdalinius diplomus gerai pabaigus kursus. Gavo diplomas 111 studentų. Šita institucija ypač daugelį ateivų išleidžia prirengusi gyvenimam, nes mokslas duodama už dyką. Gaila, kad taja proga iš ateivų tesinaudoją daugiausiai žydai, mažiausiai gi kitos tautystės, o lietuvių dar mažiaus, nes dabar Cooper Union rodo lankosi vos koki 5–6 lietuvių. Šita mokyklą dar 1859 m. uždėjo tulas labdarys Petras Cooper, kuris instituto užlaikymui paliko mirdamas \$3, 977, 504 turto. Bet mokyklą dabar jau pasidarė per maža, nes joje tėra vienos 3, 136 studentams, o siemet buvo atsišaukusių 7, 873. Praplatinimui jos yra paimta gretymais stovintis didelis trobėsis—apleistas senobės arsenalas, kuri dabar dar vartoja miesto bedarbių ir benamių nakvinei, bet ateityje bus perdibta į Cooper Union mokyklos rūmus

6-tas Metinis Piknikas.

Brooklyn, N. Y. Šv. Antano Drstės piknikas bus laikomas nedėlioje 13 berželio (June) Ridgewood Grove Parke, Brooklyn, N. Y. Prašidės 2 val. po pietų. Bus pui-ki lietuviška muzika iš Pennsylvanijos. Ižanga vienam asmeniui 25 c. Draugystems in corpore—dovanai Malonai visus lietuvius ir lietuvaite užsivečia.

Sv. Ant. Dr-tės Komitetas.

Visų Žiniai.

Brooklyn, N. Y. berželio 18 d. (Seredos) vakare, pusėj po 7 val. atsibus „Aušros“ drstės susirinkimas ir kas tik norės, gales šion draugystės išsirešti. Ypatangi prasmė pributi visi seni draugai, nes yra žingeidžių dalykų dasižinoti ir apsvartysti. Susirinkimas „Vien. Lietuv.“ redakcijoje. Kviečia

Komitetas.

Reikalingas Kriaucius.

Siuvinui kotų (surdotų), beistėris. Adresas: 81 Broadway, Brooklyn, N. Y. Al. Benjamin & Co.

Pajieškojimai.

Pajieškau Vincas ir Jono Grimalaučiaus Suvalkų gub. Mockavos gminos, Ciralių kaimo. Gyveno kur Apie New Yorką ar Brooklyną. Liepė patys ar kitas kas žinantis meldziu duoti žinią šiuo adresu:

Ant. Grimalaučas,
109 Grand str.,
Brooklyn, N. Y.

Pigiai parsiduoda butas.

\$800 įmokant, likusių sumų lengvu išmokesčiu, galima pirkti vienai šeimynai namas iš 6 ruimų ant Clinton ties Willow Ave. Maspeth, L. I. Galima jame ir dviejų šeimynom gyvent. Atstu tik per 30 minutų nuo Williamsburgo ir Brooklyno tiltų bei Long Island perkelos (ferry). Galite ateit apžiuretū.

E. C. Rybickis, savininkas,
1317 Illo Ave. Bronx.

TEMYKITE!

Uzdejau Krautuvę Apsiaivimui
(Shoe Store)

Vienokiam pasirinkime ir prekės. Atsilankykite į persiliudykite apie daugumą ir gerauą tavorą.

L. Buczinskas,
218 Grand St., Brooklyn, N. Y.

Pardavimui mésinyčia.

Puikioj vietoje ir gerai išdirbtu bučerniai po No. 276 Wythe ave., Brooklyn, N. Y. parsiduoda ant lengvų išlygų. Kas nori išsigventi pelningą mésinyčios biznį, te pasiskubina greitu laiku atsišaukti. Pardavimo priežastis — iškeliamas kitą miestą.

ANT RENDOS.

Daili kriauciu šapa su pečiaisiai prosams ir šviesa, visos lubos ar puse lubų.

155 Hope st. Brooklyn, N. Y.
Savininko adresas:
Mr. Plift,
233 E. 62-nd st. New York.

„BALTRAMIEJAUS NAKTIS“

yra tai puikus prancuzų romanas. Žingeidžių tikėjimo pamatai ir mirštančiuojančiai: bedievo ir kataliko. Įdomus darbai karaliaus, kunigų ir jų paslapčių.

„Balt. Naktis“ stora, didelė knyga. Kunigai draudžia ją skaityti.

Kaina 75 cen.

„RAISTAS“ (THE JUNGLE),

versta iš anglų kalbos originalo. Yra tai aprašymas iš Amerikos lietuvių gyvenimo. „Raistas“ taip žingeidžių, kad į visas civilizuotas kalbas išversta, todėl jog akiva knyga. „RAISTA“ perskaite bus kaip šešias klasas pabaigis ir geriau pasaulį bei surėdymą pažini, negu daug metų Amerikoje gyvenęs.

Kaina 1 dol.

Reikalaujant knygu adresuoti:

Mad. Sq. Sta. box 189, New York.

Prenumeratai laikraščių „Vienybės Lietuvninkų“ arba „Lietuvos“ metams 2 dol., bet kas naujai susikasyk pas mane „Vienybės Lietuvninkų“ arba „Lietuvos“ metams, prisisūdamas man 2 dol., apturės viena šių laikraščių ir „Baltramiejaus Nakti“ DOVANAI.

SAVO LOCNOJ DIRBTUVEJE dirbu visokius vezimus

Sugryžtanti pergalėtojai.

KAS TIK KOKIO REIKALAUJA.

Visalp numalevojo visokiomis literomis.

Jeigu kas netikite, tai galite aplstylioti, tai pamatyti mano darbą.

Mano dirbtuvė netoli šių miestų: iš New York atvažiuot kaštuoja 13 cen. elektrišku keliu, Patersono 10, Newark 15, Passaic 5, Hobokeno 10, Jersey City 15 cen.

Joseph J. Kolita
330 Paterson av., East Rutherford, N.J.

PIGIAI PARDUODA GROSERNIĄ.

Kas nenori sučedytam skatukui be naudos buti, gali labai pigiai pirkti dailią grosernią ir vaisių krautuvę (fruit store). Pelnas užtikrintas, nes tirštai apgyventa vieta.

318 Wythe ave.,
Brooklyn, N. Y.

Nuo neatmenamų laikų pergalėtojų sugryžimas buvo apvalkšiojamas visos tautos. Kiekvienas stengesi parodyti savo meilę ir pasišventintą. Gali buti netinkamu, bet teisingas sulyginus su tuo prasinešančia pirmynėgi Trinerio Amerikoniško Eliksyro Karojo Vyno. Jis pergalėjo visus nuduotojus, nes geresnių šitos rūšies vaistų negalima né vienam padaryti. Jei tas butų galima, tai tas butų vel padaryta tik Trinerio. Jo laboratorijos, po priežiura mokslininkų yra pavyzdžiu švarumo ir prieinamos kiekvienam. Jo vaistai yra žinomi žmonėms kaip ištinkimos gyduolės visose skilvio, žarnų ir kraujų ligose. Vartok juos kaip tik valgumas sumenkés ar jausiesi silpnu ir pailsusu be jokios matomas priežasties. Gaunama aptiekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

331 GRAND ST.

netoli Marcy Ave., Brooklyn, atsibus

DIDZIAUSIAS BROOKLYNE PARDAVIMAS

\$75,000

45c. ant dolorio vertes Drabuziu, Baltiniu Skribeliu bus iszpardavineta publikai su nuzeminta preke 45c. ant dolorio.

Tai yra didžiausia oferta iš visu kurios buvo darytos. Tai yra vienatini proga gyvenime. Ateik anksti, o galesi gerai, spakainei pasirinkti ir nusipirkti.

Pardavimas prasides Ketverge 9:30 ryte, 10 Birzelio, '09.

No. 1005. — Gvarantuota per W. F. Severa Co. sulyg įstatymais apie Maistą ir Vaistą, nuo 30 d. Berželio, 1906 m.

Tikras Draugas.

Kada ateis reikalus, kada pajusi jog reikalanji vaistų, kurie padėtų malimo organams jųjų veikime, o kiti vaistai tave apgavo,

Severos Rugsztis Pilvui.

tikrai pataisys virškinimą, pubudins išdavima svyrą ir sutvers sveiką apetitą.

Ant jos galima pasitiketi atsitikimuose

dispepsijos, nevirškinimo, ir visų kitų periodiškų nesveikumų. Dėl silpnų ir švelnių ypatų, dėl grįžtančių prie sveikatos ir dėl ypatų senesniojo amžiaus. Žinomas vaistas, sustiprinantis ir duodantis apetitą.

Kaina 50c. ir \$1.00.

NETUREJO APETITO.

„Smagu man pranešti, kad po suruojimui vienos bonketės Severos Rugsztis Pilvui, jaučiuosi dabar geriau. Prieš tai neturėjau apetito, dabar jaučiuosi sveiku ir kiek stipresniu. Teiksite priimti padėką už jūsų valstus.

Frank Blaha, Odanah, Wis.

Visi aptiekoriai parduoda Severos Vaistus.

Nepriumk kitokiu, tiktais Severos.

Suardymas nervu.

Nervų ligos yra tikromis ligomis, o turinti nervų ligą ypatia neranda, niekur sau prijautimo, kadangi sakoma „gerai išrodo“. Abnelas nusilpnėjimas nervų sistemos, iygitas bent kokiu keliu, gali stoti priežasčia netikimo kaip prie darbo teip ir prie pasilinksminimų. Sergantis turi nuolatai imti

SEVEROS NERVOTONA

tuojaus. Tas teisingai stebėtinės nervų susitirpo atgaivins ir susitiprins nervus.

Kaina \$1.00.

Geltliges nesmagumai.

Ar būti apsunkintas ir turi geltą odą? Tai ženklas geltligės. Tau nesivalgo ir turi kietus vidurius, kankina tave bausis galvos skaudėjimas, ypač kada pasilenki. Užženk tikrai ant neapaugančio kelio: pradék imti

SEVEROS VAISTUS KEPENIMS IR INKSTAMS,

o pamatysi, kad greitai laiku vėl gerai jausiesi. Yra tai geriausias vaistas, kokis tik gali buti nuo nesveikumo kepenų ir inkstų.

Kaina 50c. ir \$1.00.

Daktaro Patarimai Dovanai.

CEDAR RAPIDS
IOWA

W. F. SEVERA Co.

Old Phone 293-R. New P-ne 1500-R.
Lietuviškas Graborius,
Fr. Kavaliauskas,
 Karietos Laidotuvėms, Vese-
 lioms ir Krikštynkms.
 57 Cor. Hazle & Stanton st.,
 Wilkes-Barre, Pa.

PIRMAS LIETUVIŠKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIŲ ABROZU.

Darbą
atlieku pui-
kiai už prie-
nam preke-

Kogeriusia
darau nau-
jas skripas
ir taisau.

G. BENSON,
328 Bedford ave. BROOKLYN,
N. Y.

(tarpe So. 2-nd ir 3-rd st.,
du blokai nuo Grand st.)
Galeriai atidara nuo 8 rytė iki 6 val. vakare.
Utarinkais ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M

Dr. Albertas Kauffman
Gydotojas iš seno krajaus.
Specijalistas nuo visokiu

ligu.

Gydo net labiausiai užsienėjusias vyry, motery ir kudikių ligas.
Galima srušinekėti lietuviškai, len-
kiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviškai.

VALANDOS PRIĖMIIMO.
nuo 8 iki 10 iš ryto, nuo 2 iki 4 po piet
nuo 7 iki 9 vakare.

No. 51 N. Washington street
Wilkes-Barre, Pa.

Preke \$10 už baksą. Freitas apnokamas
H. B. ROSENBERG,
BROOKLYN, N. Y.
Telephone, 1102 W Insburgh
12 dideliu ir 12 mažu,

GERIAUSIA UŽEIGA PAS
VINČĄ ŽARSKĮ.

Laikau puikojo vietoje Salinė, už-
laikau skenarius gėrimus, Aly, Ariel-
ka, visokį Vyną ir kvepcinius Cigarus.
Lietuviai nepamirškite atsilankytis pas
savo tautieti po Numeriu

111 Wythe Ave.
Brooklyn, N. Y.

Jonas S. Lopatto,
Attorney and Counsellor-at-Law (Lietu-
vys advokatas pabaigęs Pennsylvanijos
Universitetą), užsiima varymu provy vi-
suose teismuose.

Offisas rumuose 47-48-49 Bennett
Building, kampo Public Square ir No 1th
Main Street, WILKES-BARRE PA.

Teleponas nuanjas Offiso 37

" Residencijos 1284-R.

New Phone 4023-2. Lock Box 48.
CHAS. ADAMS.
Laikau agentūrą, pardoduodam šifkortes
ant geriausių linijų ir greičiausiai lai-
vų ir siunčiu pinigus į visas vietas
dailis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos
kursą. Prieg tam laikau HOTELI.
Chas. Adams,
George ave & Ash st., Parsons, Pa.

Lietuviškas Ziegormeistras.
Sziuomi užsiimu jau 18 metu.

Francūz viename lietuviame,
buo uždėja didelę Krautuve
visokį dziegornelį ir žiedų;
kaičių laikrodžių alynu, žiedų,
ir motorinių čysto vynų vyrilių
ir motorinių su gražiomis kri-
tikomis ir t. t. Visoką žiedu
slublinių ir šeip nesėst valki-
namis ir mėrginomis didelem
pasirinkimais ir už prieinamą
preke. VISOKIŲ MUZIKOS
IRANCIU.

M. MINKUS,
kampos Hancock ir
226 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

P. V. ROVNIANEK & CO.

Seniausias Lenkiškai-Slaviskas

BANKINIS NAMAS

Uždėtas prieš 21 metus.

KANCELARIJOS:

25 Ave. A., New York, N. Y.
612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.
305 North Water st., Connellsville, Pa.

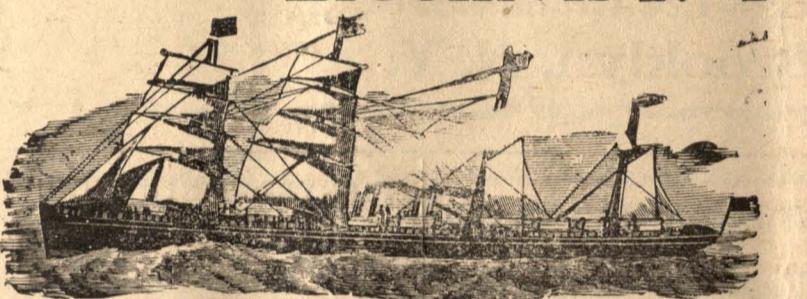
TAUTIEČIAI!

Jeigu norite siųsti pinigus į seną krajų, arba reikalina
kokia roda ar pagelba —
Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias
bankierius viso Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir
greitai siunčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų,
kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antwerp, Anglia, Fium, Libau ir t.t. Paimam visokias reikaluoše turte ir kare-
vijos provas. Priimam ant padėjimo pinigus ir už metus mo-
kam procentą.

Su bent kokiui reikalui kreipkitės ypatiškai ar per laišką:

P. V. Rovnianek & Co.,
25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

Max Kobre
Litewski i Polski BANK
40 Canal Str.—142 Division Str. NEW YORK
Filija 81 Grand st. Brooklvn, N. Y.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam Sifkortes ant visų
greičiausią laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant linijų
North German Lloyd Bremeno; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red
Star Line, Antverpo ir Netherland Lines Roterdamo. Siunčiam pidi-
gus, kurius jusų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite su-
neketi lietuviškai ir lenkiškai. Atelkite ir persiliudiukite, kad mes per
50 metus už kožnu apsiejome teisingai. Teiposi pardūdame tikietus ant
visų geležinkelio Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinoti kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam
po 3/4 procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir vir-
sas, ale kad buva padeti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išišimi
gali kožna dieną nuo 9 rytė iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

Duodam žinoti kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam
po 3/4 procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir vir-
sas, ale kad buva padeti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išišimi
gali kožna dieną nuo 9 rytė iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

Daktaras Tiesi, Julian Czupka.

Advokatas ir Notary Public.

Ofisai: 3 N. Main st., Wilkes-Barre

Pa., kasdien.

138 S. Washington Ave.

Scranton, Pa.

Panėdėliais ir Ketv. nuo 6 iki 7 vak.

Užsiūmio provimis Wilkes-Barre
ir Scranton ir teipgi pas skvairas, pa-
liudijimus (dovierastis) išrupinu
Rostoj ir Lietuvi.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS
— pas —

JonaKulboka

SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA,
VISOKI VYNAI,

KVEPIANTI CIGARAI.

74 Grand st., Brooklyn, N. Y.

(kampus Wythe ave.)

PLYMOUTH NATIONAL BANK,

East Main st., Plymouth, Pa.

KAPITOLAS..... 100.000

PERVIRŠIS..... 20.000

Tris procento mokame ant padėtų pi-
nigų. Bus išmokesta ant kiekvieno pa-
reikalavimo. Geriusi užtikrinta ur-
džiška banka.

John R. Powell, Prezidentas.

John J. Moore, Vice-President.

R. J. Faust, Jr. Kasierius.

Lietuviškas Dziegornikas.

Sziuomi užsiimu jau 20 metu.

Užlaikau visokios mokesčių lat-
rodžių, seleninių, pastatomų ir
kiseninių vyrilių motoris-
kus, ankininius ir sidarinius
retėželius, visokius žiedus, spli-
klas, ankskaras ir branzalietai
tolpi vildinavonės žiedus, ande-
nių žiedus, mėnesių metu
su vandens dykumas. Teiposi ta-
sai silnos visos paruoštos į
pamirštės daigtus. Gausite už
pilgą prekę susatakančę rasytę.

Norinti užsoderinoti laikrodžių alynsinių ar sida-
rinų, ar paauksuotą, tegu prisūnčia savo tikra
adresą ir 50 ct., o mes prisūnčiai ant Expresso ir
peržiūrėjus galim užsimokēt pilgus ir pasifinti.

VINCAS URMANAVICZIA,

49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

Atsilankymas į seną biznierių ir
visiems pažiastamą A. Adžgaucką.

MOKINKIMES SKUSTI BARZDA!

Gali išmokti į amata nuo 4 iki
6 nedely — Kaštuoja tik \$10.

Mes duodame ir visas prelatas

Šis amatas geras visam svetę,

buri pati savo valdytojas neturė-

valdono. Klausite informaciją.

Nossokol Barber School,

1405 Penn Ave., Pittsburg, Pa.

Reikale krepikties pas savo tau-

tieti VINČĄ DAJNĮ.

HOTELIS VIN. DAJNIO

12 W. Main st. Plymouth, Pa.

Užlaikau visokios ariekos, vyno,

skanaus alučio, portero ir kve-

penti cigara.

Šis amatas geras visam svetę,

buri pati savo valdytojas neturė-

valdono. Klausite informaciją.

Nossokol Barber School,

1405 Penn Ave., Pittsburg, Pa.

Reikale krepikties pas savo tau-

tieti VINČĄ DAJNĮ.

MOKINKIMES MEDALIAIS

ant Kosciuszko Paro-

dos už rupestingą, tei-

singa ir artistiškų išz-

dirbimų.

Turi už garbę aprekių su-

guotiniems Kunigams ir guodotin-

Draugystėmis, kad asz dirbu-

wis augszczeja pamirnus daig-

tus Pięgusei, Teižgialusei

ir Geriausci, nes per 30 metų

užsiūmadaime iszdibimais igijau-

geriaus praktiką ir dėl to galiu-

visk padirbt pilgai ir geriau ne-

gu kiti fabrikai.

Su guodone

W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

11 Metu Garblos Pasekmės

Per vienuolykį metu, garsieji daktarai COLLINS NEW

YORK MEDICAL INSTITUTO, yra palaima: Vyrmis, Mo-

terimas ir Vaikas Lietuviai. Per vienuolykį metu išgydė

sergančius vyrus ir motoris, suteikiant gerą sveikatą,

padarė ūsimas laimingomis. Geriausia pasekmė

gydymu už tai, kad teisyingi daktarai ir klekviens

atsisaukusi aprūpina kalp broli ir sereri.

Teisyingi vaistai vartojant, tuojuose veikia ant

sviekiatos, kurie tampa sutalstyti savo La-

batorij, po ypatišku daktarui priežiura;

kuomo užtikrina tinkamus vaistus ir iš-

gydymu sergančio.

TEISYNGAS GYDYMAS, TEISYNGAS KAINOS

The Collins New York Medical In-